

دېرهنه وزارت

د اسلامي زده کړو معینیت

دنظارت او بر نام و ریاست

بنه پایله

د هغى و سيلى ، نبني او بدی پایله څخه ټان سائل

Ketabton.com

ترتیبوونکی : معاون مدرس: محمد بشیر "مدنی"

1395 هجری شمسی کال

الله رب العالمين

دېپیل خبرى

دابنکاره خبره ده چي انسان د نورو مخلوقاتو په خنگ کي يو مخلوق دی چي الله جل جلاله ورته عقل ور کړي دی نوددي لوی نعمت (عقل) په مقابل کي مکلف ګرخول شوي دي . انسان مکلفول ددي تقاضاکوي چي دده دعمل اوکارپه بدل کي باید دیته بدله ورکړي شی چي داعقلی دلیل د مجازات هم دی چي شرعی نصوص پري کواه دي ، دانسان تول ژوند په دنيا کي چي خومره پراوونه اړه وي اوپري تيرېږي ده ته په بدل کي یا نيكۍ اویاهم بدی لیکلې کېږي خواخره مرحله اوپراو دانسان ډژوند خورا اهمیت لري څکه چي دانسان خاتمه په هر عمل باندي چي وشي په هغې باندي تول عمرورته قیاس کېږي، په کوم عمل باندي چي انسان له دنيا خخه ستړۍ پټي کړي په هماغه عمل باندي مشغول وي اوپه همفه سره له قبره پاخېږي، یوانسان که په دنيا کي ئې خومره نیک کارونه ترسره کړي وي اوبيا په آخر عمرکي خراب شی اوښکو کارونوته شا وګرخوی نوددي انسان آخره خاتمه خرابه شوه ، اوکه یوانسان په تول ژوند کي بنه کارونه ترسره کړي نه وي اود ژوند په آخری پراو کي نیکيو ته مخ وګرخوی عمل اوکارونه یې تول دشريعت موافق تيرې نوددي انسان پایله اوختامه بنه بلل کېږي څکه چي داعتبارور کارآخره خاتمه دانسان ده ، ددي کبله چي خاتمه دانسان په ژوندکي لومړي توب لري نوباید چي دېنی پایلې دتقویت لاملونه پیداکړو ترڅو وکولای شو چي دهغې په مرسته خپله پایله نیکه اورونسانه کړو، ددي ترڅنگ خنې عوامل نورهم شته دی چي دېنی پایلې موافع بلل کېږي هغه هم باید پېژنو ترڅو دهغوشخه پرهیز او جتناب وکړو، ددي په اخري باید د پیغمبرصلی الله عليه وسلم دهغه مبارک حدیث په رنکي چي فرمائی :)مَنْ لَمْ يُشْكُرِ النَّاسَ لَمْ يُشْكُرِ اللَّهَ (رواه الترمذی فی کتاب البر والصلة ، نوتره رخه مخکی د اسلامی زده کړو دقدرمن معین صاحب خخه مننه اوقدرانی کوم چي دغه مبارکه پروسه ئې پیل کړه اوبيا د نظارت او برنامو دعمومي رئيس صاحب خخه مننه کوم چي ددي رسالی د پشپېدو دمرا حلود ترسره کيدو لاره ئې راته پرانیسته او هم دا دول دخپل لارښود استاد بشاغلي ضياء الحق حيدري خخه مننه کوم چي ددي رسالی تړیا به ئې زما لارښوونه کړي او همدارنګه دټولو هفو دوستانو خخه مننه کوم چي ددي رسالی په پشپېدوکي ئې راسره مرسته کړي الله جل جلاله دټولوته اجر عظيم ورکړي .

درسالي لنډي:

کومه رساله چی زما مخ ته اینې ده خلاصه اوئلنبیزئی په لاندی دول سره وراندی کېږي هغه داچی:

الف : هرانسان د خپل ژوند د بېل څخه تراخری لحظی پوری کوم عمل چی ترسره کوي هغه که بنه وي یابد تول پري حساب دی او دهغه په رنګي به ورسره یاجنت اویاهم دوزخ ته د تللو پريکړه کېږي چی ددي لپاره می دغه عوامل يا لاملونه ذکرکړي دی : دښی پایلی تعريف او دهغه نښی ، دښی پایلی نښی دقران کريم له نظره ، دحدیث شریف له نظره ، دالله جل جلاله ملاقات خوبسول ، گناه ته په کمه سترګه نه کتل ، په الله جل جلاله باندی ايمان لرل ورته خوبن وي ، دغزا په حالت کي مړکيدل ، داحرام اوچ په حالت کي مړکيدل ، پداسي حالت کي مړشي چې د الله جل جلاله په طاعت بوخت وي ، د پنځو څېزوونو څخه ددفعه دپاره د خپل ژوند نه تېږدنه ، که پداسي حال کي مړشي چې په یوه وبائي مرض اخته وي ، طاعون ، سل (نري رنځ)، دنس درد ، د انسان د خنک ناروغری ، کومه نېټه چي په اولاد مړه شي شهیده ده ، د اوبو په وسیله غرقیدل يا په اور سوځیدل ، او یا د کوم شي په نېږدو باندی مرشی ، دجمعي په شپه او دهغې په ورځ مرګ ، د مرګ په وخت کي د توحید د کليې ويـل دي ، او شروط ئى دادى : علم ، يقين ، اخلاص ، صدق ، انقياد ، قبول والي او منـل ، الکفر بالطاغوت .

بنی پایلی ته هخونه د مبارکو آيتونوپه رنګي ، دښی پایلی سببونه ، دالله جل جلاله إطاعت ، دعا کول ، إصلاح د باطن او ظاهره ، استقامت ، په الله جل جلاله باندی بنه ګمان کول ، تقوی او دالله جل جلاله څخه په هر حالت کي ويريدل ، صدق او رېښتنوی ، توبه کول الله جل جلاله ته ، دالله جل جلاله په طاعت او عبادت همیشوالي او دوام ، د مرګ یادول او لړ اميد لرل ، دبدی پایلی د سببونو د ترسره کولو څخه خان ساتل ، په بسکاره او پته باندې د الله جل جلاله څخه وېړدل ، هميشه الله جل جلاله یادول ، د عبرت لپاره دقبرونو زيارت کول ، د مرۍ پېړمنځل او په جنازه کي ئې ګډون کول ، بد پایله او دهغه نښی ، پخوانی نیکان به د بدی پایلی (خاتمی) څخه دېړو وېړدل ، دبدی پایلی اسباب ، وروسته والي په توبه کي ، د سوف لفظ ، د گناه سره مینه او په هېڅي خان عادت کول - اوړدې هېلې ، پڅله خان وېل ، بد ملګري ، دخني ويـانی مرضونو وضاحت ، طاعون (وبا ، کولرا) ، دسل مختلف ډولونه ، ، ، ،

ب : د خېښي طریقه :

خرنګه چې بنه پایله بوه د اسى ګټوره علمي رساله ده - زما په نظر - چې باید هر مسلمان ئى د خپل ژوند مشال وګرخوی او دغه رساله دكتابتون لپاره دير مناسب كتاب دی طرز ئى توصيفي دی څکه چې هر نص می د خپل مرجع څخه اخستي

دی او او که تاسو ورته وکوری نوزیاتره مراجع دعربی ژبی دی چی بیا دغه ټول نصوص پښتو ژبی ته ژیارل شوی چی ژیاره پخپل ذات کی یو ستونزمن کاردي او ددى رسالی هرعنوان که اصلی دی یا فرعی د خبل مصدر او منبع نه می نقل کړي دقرآن کريم دمبارکو آياتونو دسورد نوم او نمبرمی ذکر کړي نبوی مبارک احاديث می دخپل مصدر خڅه په پشپې دول حتی الوسع تخریج کړي دی .

ج : د خیرنی دنتائجو ارزښت :

ددي رسالی د نتایجودارزښت په هکله می دغه خوتکی یادکړي دی چی خینې ئی به ډيرلنډ دول دادی :

- دانسان د ټول عمر کړنی ده ګه په پایله کی نفښتی دی ، او په همه ورسره فيصله کېږي .

- دانسان دېنی پایلې لپاره په لارکی خندونه شته چی انسان باید دغه خندونه لري کړي او خپله آخره خاتمه بنه کړي .

- خنی داسی مرضونه او آفتونه دی چی انسان ته په ظاهره کی بد بنکاري او نه یې خوبنوي خو په حقیقت کی هغه ټول

دانسان د آخرت بنه والی لپاره مقرر شوی دی لکه هغه مرضونه چی پدی رساله کی ترینه بحث او خیرنې شوی ده

- پایله دانسان مهم او حساس پیاو دی چی ددى پراوځڅه تیریدل لویه مبارزه غواړي دشیطان په مقابل کی ددى وچي نه

شیطان انسان ته هیلی او اميدونه اچوی چی داد مهمولاملونو خڅه کنبل کېږي . په دی خیرنې کی دقبرا او مرمو سره سروکار

لرل یاد شول چی هميشه دانسان په ذهن کی مرگ یاد وی ترڅو وکولای شی چی دشیطان په مقابل ودرېږي او دهه ګه

وسوسو سره دهلاکت په کنده کی ونه غور خېږي .

د الله جل جلاله په لوی فضل او کرم سره می دغه علمی رساله پای ته ورسوله الله جل جلاله د دغی رسالی ويونک او ګته

اخستونکی ته اجر و درکړي اللهيم آمين.

سریزه

الحمد لله وحده والصلاه والسلام على من لانبي بعده وبعد !

د هغه الله جل جلاله په نامه چې رحمت یې هر خیزته رسیدلی دی او هرڅه یې شمیرلی ، دخپلوبندکانو خڅه یې په هغه

چا رحم وکړاو په دنيا کې یې هغه خه ورته برابرکړل چې د اخترت درجې پړي لورېږي او دا هغه خوک دی چې د الله جل جلاله

په طاعت يې هميشه والي وکړ او په عبادت کې يې کوبنښ وکړکه راحت، خوشحالی ورته ورسيري د الله جل جلاله شکر

ادا کوي دا ډپروتره بنه اوغوره کاردي، که تکلیف، غم او خفگان ورته ورسيري صبرپري کوي.

دموضع اهمیت: دانسان ژوند په دنيا کي ديوی خاصي موخی لپاره دی چې هغه دالله جل جلاله عبادت دی ددي نتيجه دعمرپه آخره لحظه کي معلومېږي ڏژوند دغه مرحله د انسان لپاره خورا اهمیت لري چې ڏژوند لپاره د آخرنې مهر حیثیت لري او دتول ژوند پراوونه په همدي خاتمه اوپایله باندي قیاس دی. دا دپایلي اهمیت ته اشاره کوي نوپکاردي چې خپله پایله په هره طریقه چې وي الله جل جلاله ته عذر، زاري اوژرا وکړو تردی چې بنه پایله ولرو.

اوسم پونتنه داده چې دانسان د عمر تر تولو حساس پراو کوم دی؟ آيا دانسان تول ژوند یوشان دی او که خپلوکی توپیر لري؟ آخره مرحله دانسان ڏژوند لپاره دکومو خانګرو اهمیتونو خخه برخه من دی؟ دا هغه پونتنی دی چې ددي تحقيق لاندی موخد لاسته راولو خخه وروسته څوايېري.

د تحقیق موخی: ددي تحقيق موخی زیاتي دی خو په لنډه توګه لاندی موخی تر تولو خورا مهی کنبل شوی دی: ډپرو مسلمانانو ظاهري جامه غربی لباس و ګرځید او باطنی معامله دهه مسلمان دالله جل جلاله سره ده، له دې سره جوخت زمور د تولنې ډپرو ګړي په هفو هلاکوونکو ګناهونو اخته شول چې کول يې په تولنه کې یو عادي کار ګرځیدل او خوک اصلأً ورته ګناه نه واي، د ساري په ډول ټهتان، غېبت د یتیم حق خورل، سود، رشوت او داسي نور چې هر خوک يې پخپله ويې او هم يې پخپله کوي نوما خپل دیفي مسؤولیت او لازمي دنده وبلله ترڅودغه رساله داعلی رتی چې د مرستیال مدرس خخه مدرس ته دلوري دلوله امله می ترتیب کړه د الله جل جلاله په لوی فضل او کرم سره می پای ته ورسیده بنایي کوم مسلمان ورور ئی ولوی او ګټه تری پورته کړي په پای کي د ګناهونو لارپېږدي او دخپل اخترت په بنه کولو کې هڅي وکړي او ماته يې الله جل جلاله اجر راکړي. بله داچي هرمطالعه کونکي انسان پدی باندی زیار وباسی تردی چې وکولای شی په آخر عمرکي په نیکیو عادت شی او په همدي حالت وفات شی. نیکی پایلي خپل اسباب لري ددغه اسبابو په برابره ولوک هرڅوک باید بنه کوبنښ وکړي تردی چې دینې پایلي درلودونکي شی. همدا راز بدنه پایله هم شته او دهغى اسباب او عوامل هم شته دی، پدی رساله کي بله موخه هم داده چې ددغه بدی پایلي اسبابو او عواملو ته باید هر مسلمان یو خوا ته شی اونیک عملونه پېږید بلکي باید دخپل توان مطابق هڅه وکړي ترڅو وکولای شی چې د خپلونکو اعمالو په کولو سره دنیکی پایلي درلودونکي شی

مختکنی لیکنی :

دنبی پایلی په اړه دیری لیکنی شویدی چې تولی په عربی ژبه دی خیفی ئی دادی :

علامات وأسباب حسن الخاتمة وسؤال الخاتمة / خالد بن عبدالرحمن الشاعر (معاصر)، علامات سؤال الخاتمة قبل موته وعند التفسير للشيخ ندا أبوالحمد (معاصر)- حسن الخاتمة لعبدالله بن محمد المطلق (معاصر)- رسالة في حسن الخاتمة لمحمد شامي شيبة (معاصر) دا دساري په دول یادشول خوپه پښتوژبه فکرنکرم بل چا به ليکلوي.

درسالی کړنلاره :

دغه رساله دجورېست په لحاظ په لاندی ډول ده : دغه رساله په لاندی مطالبومشتمله ده چې دوه فصلونه لري په لومړي فصل کي دنيکي پایلی تعريف، عوامل، نبئي دقران اوحدیث له نظره تربیث لاندی نیوی شوی دی په دویم فصل کي بدی پایلی ته اشاره شوی ده چې په هغې کي بدی پایلی اسباب او عوامل دقران اوحدیث له نظره ذکر شوی دی او بیا په دوهم فصل کي دامام زین العابدين هغه زرینې ویناوی ضمننا ذکر شوی دی چې د موضوع سره کلکه رابطه لري . ددویم فصل په آخرکي هغه وبایي مرضونه ذکر شوی دی چې دانسان په نیکه پایلې باندی دلالت کوي. او په آخرکي دبحث خاتمه ذکر شوی او په پای کي منابع ذکر شوی دی .

ومن الله التوفيق

لومړي فصل: نیکه پایلې او د هغې عوامل

لومړي مبحث: دنبی پایلی تعريف او د هغې نبئي سره ده خونی نبی پایلی ته :

۱ - دنبی پایلی تعريف :

نبه پایلې پدی معناده چې یوبنده دخپل مرگ څخه وراندی پدی سره بریالی شي ترڅود خپل رب (الله جل جلاله

) دهه او غصی نه لري شي ، دکناهونواو خطاکانو خخه توبه وباسی ، دنیکيو او صالحونو خواته مخه کړي او بیا په

دغه بنه حالت سره وفات شی. لکه چي دنبوي صلی الله عليه وسلم په ارشاداتوکي راغلي چي کله خدای جل جلاله په یوه

بنده دخباراده وکري نوهغه په خيركاروکي استعمالوي.

۲- دنبى پايلى نبى:

دنبى پايلى نبى دقران له نظره :

۱- الله جل جلاله فرمائى : { إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَرَّكُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَا تَخَافُوا وَلَا تَحْزُنُوا وَأَبْشِرُوا

بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ } فصلت: 30 ڇياڙه : بيشكه هغه کسان چي ئى ويلى دى رب زمور الله جل جلاله دى بيامحڪم

ولاروی پدى خبره باندى ، راكوزيرى به په دوى باندى ملائىكى چي مه ويريري اومه خفه کيرى اوخشحاله اوسي په هغه

جنت چي وي تاسى وعده به ئى درسره کولي شوه. دغه زيرى دمؤمنانولپاره دمرگ په وخت، په قبرونواو دقبرونو خخه

درازوندي کيدو په وخت کي حاصليرى. دمرگ په وخت کي جاته د جنت وعده وركول اوهمدارنگه دمري روحيه تقويه کول

ترخوهغه په امن کي وي دالوي نيك بختي دى انسان لپاره ددى وجي نه دا دانسان دنبه پايلى بشكارندوى دى .

۲- { وَلَا تَحْسِبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْياءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾ فَرِحِينٌ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

وَيَسْبَبُشُرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَظُوا إِيمَانُهُمْ أَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزُنُونَ ﴿١٧٠﴾ يَسْبَبُشُرُونَ بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلِهِ

وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيقُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ } ﴿١٧١﴾

ڇياڙه: اوله سره گومان مه کوي (اي محمده يا اي اوريدونکيي) پرهفوکسانو چي وژل شوي دي په لاره د الله جل جلاله

(جهاد او طاعت) کي د مرو (مره نه دي) بلکي ژوندي دي په نزد د رب خپل رزق وركول شي (د جنت له خورو او خبنيو

خخه) پداسي حال کي چي خوشحاله دي دوى په هغه شي باندي چي وركري دي دوى ته الله جل جلاله له فضلله خپله او

خوشحاليري دوى (په راتلو د) هفو کسانو باندي چې لانه دي رسيدلي دوى، ترهفو پوري وروسته ددوى نه، په دي شان

سره چې نه به وي. داهげه نيكه پايله ده چي دالله جل جلاله دکلمي پورته کولو په خاطر خپل خان يي له لاسه

ورکړي. اودهغې په عوض کي خدای جل جلاله ورته دجنت وعده ورکوي اوچاته چې په دنيا کي دجنت وعده وکړي شو

دانسان نيك بخته اوښه پاى لرونکي انسان دی نو ويلاي شوجي خوک دخدای جل جلاله دکلمي اچتولو په خاطر خپل

خان يي له لاسه ورکړدا انسان دبنه پاى لرونکي انسانانو له جملی خخه دي.

دحدیث له نظره:

1- دالله جل جلاله ملاقات خوبنول:

عن أم المؤمنين عن عائشة، قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم. "مَنْ أَحَبَّ لِقاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهَ لِقاءً، وَمَنْ كَرِهَ لِقاءَ اللَّهِ لِقاءً". فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، أَكْرَاهِيَ الْمَوْتِ؟ فَكُلُّنَا نَكْرُهُ الْمَوْتَ. فَقَالَ. "لَيْسَ كَذِيلَكِ، وَلِكِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا بُشِّرَ بِرَحْمَةِ اللَّهِ وَرِضْوَانِهِ وَجَنَّتِهِ، أَحَبَّ لِقاءَ اللَّهِ، فَأَحَبَّ اللَّهَ لِقاءً. وَإِنَّ الْكَافِرَ إِذَا بُشِّرَ بِعَذَابِ اللَّهِ وَسَخَطِهِ، كَرِهَ لِقاءَ اللَّهِ، وَكَرِهَ اللَّهَ لِقاءً متفق عليه .^۱"

ڇياده: دحضرت ام المؤمنين عائشى رضى الله عنها خخه روایت دا وائي: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی چي:
چاچي دالله جل جلاله ملاقات خوبناوه نو الله جل جلاله هم ددغه ملاقات خوبنوي ، او چاچي دالله جل جلاله ملاقات
ناخوبن باله الله جل جلاله هم ددغه شخص ملاقات نه خوبنوي ، حضرت عائشه وائي ماورته وویل : اى دالله نبي ! آيا
دمړګ د ویری له امله ؟ مورډ تول مرګ نه خوبنواو پېغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل : دامى نده ، کله جي مومن ته دالله
جل جلاله درحمت ، رضامندی ، او جنت ته داخلیو وزیری ورکړل شي نو دالله جل جلاله ملاقات ورته خوبن شي شوق

۱. متفق عليه امام بخاري په خپل صحيح کي په "(6507)، نمبر او امام مسلم په (6508)، نمبرونو روایت کړي دی امام بخاري په کتاب الرقاق، او امام مسلم په کتاب الذکر والدعاء، دوازو په باب: من أَحَبَ کي روایت کړي دی .

اور غبٰت ئى ورته پيدا شى ، او كله چي كافرته دالله جل جلاله دعذاب او قهر زيري وركول شى نودالله جل جلاله ملاقات بد وبولي او الله جل جلاله هم ددغه شخص ملاقات بد وبولي . ددغه مبارك حديث شريف په هكله امام أبو عبيد القاسم بن سلام ويلى دى چي : زما په نظر دمرگ بد كنبل او سختى ترى مطلب ندي خكه ددى خخه هي�وك هم نه خلاصيبرى ، بلکى بد اوناورد كاردادى چي دنيا ته غوره والي وركى او اخرت ته ورتگ بد وبولي ، دا خكه چي الله جل جلاله هفه خلك بد كنبل دى چي د ژوند سره مينه لرى لكه چي فرمائي : {إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْجَاهِ الدُّنْيَا وَاطْمَأْنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آياتِنَا غَافِلُونَ} يونس: ۷ آيت .

ڇياره : بيشكه هفه کسان چي اميد نلري دملاقات زموره او خوبن شوي دى پدي تول ژوند د دنيا او آرام ئى نيولى دى په دى پوري (ژوند د دنيا) . بل خبره داده چي انسان ترخو خپل خان مطمئن ونه بولى چي خما آخرت بنه دى ترهجي پوري دى نه مرگ خوبسوی اونه دخداي جل جلاله ديدار او ملاقات . او دايو ډول بنه کمان کول دى په خدي جل جلاله باندي چي ماسره بنه معامله کوي نود خداي جلا جلاله ملاقات خوبسوی که بد کمان ولري نو هيچ کله به دخداي جلا جلاله ملاقات خوبن نکري .

- گناه ته په کمه ستريگه نه کتل :

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ حَبِيبَيْنِ أَحَدُهُمَا: عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْآخَرُ عَنْ نَفْسِهِ قَالَ إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَرِي ذُنُوبَهُ كَائِنَةً فَاعِدْتَهُتْ جَبَلٍ يَخَافُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْهِ² ڇياره : مورته عبدالله دوه حديثونه ويلى دى چي يويي دېيغمبر صلي الله عليه وسلم خخه اوبل بي دخپل طرف خخه روایت کري دى چي : مؤمن هفه خوك دى چي خپل گناهونه داسي ويني لكه د یوه غره لاندي چي ناست وي او ددي خخه په وېره کي وي چي پري را وبه لوېري . او دېر خلك داسي دى چي په کوچيني گناه تينگار کوي او دهفي سره عادت شوي وي او هيچ ورته بسکاري او يوه ورخ يې هم داسي فکرونکر چي هفه ذات خومره لوی او د

عظمت خبتن دی چې ده يې تافرمانی کېږي ده او دا کناه يې د بدی پایلې لامل شي. ددی حدیث خخه معلومه شوه چې

څوک ګناه ته په درنه سترګه ګوری نودغه سري بنه پایله لري. حال داچي ګناه ګرجي ورکي وي باید سترګناه وشمیرل شي.

بل روایت کی راغلی "عَنْ أَنَسِ ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ إِنَّكُمْ لَتَعْمَلُونَ أَعْمَالًا هِيَ أَدَقُّ فِي أَعْيُنِكُمْ مِنَ الشَّعَرِ إِنَّ كُنَّا نَعْدُهَا عَلَىٰ"

عَهْدِ الرَّبِّيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ".³ ژباره: حضرت انس بن مالک رضی الله عنه وپلي دي بیشکه تاسو څینې

داسي کارونه کوي چې ستاسو په وراندي به د یوه وښته په اندازه هم ارزښت نلري او ګناه يې نه کفي مګر مونږ به د

پیغمبر صلی الله عليه وسلم په وخت کې د لویو هلاکوونکو ګناهونو خخه ګنل. امام بخاري واي مطلب يې هلاکوونکي

ګناهونه دی .

۳- اللہ جل جلالہ باندی ایمان لرل ورته خوبی وي :

"عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ ، وَجَدَ حَلَوةَ الإِيمَانَ أَنْ يَكُونَ اللَّهُ

وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا وَأَنْ يُحِبَّ الْمُرْءَ لَا يُحِبُّ إِلَّا اللَّهُ وَأَنْ يَكْرَهَ أَنْ يَقْدَفَ فِي النَّارِ".⁴

ژباره: دحضرت انس رضی الله عنه روایت دی چې پیغمبر صلی الله عليه وسلم فرمایي : دری صفات دی چاکي چې موجود

شول نوبه خکی پدی سره هغه خوند او خور والی دائمان او هغه دری شیان دادی :

اول صفت دائمان : چې الله جل جلاله او رسول صلی الله عليه وسلم ورته ډير زيات ګران او محبوب وي دهرجا نه او

دهرخه نه . دوهم صفت دائمان دادی : چې مينه او محبت دچا سره نه کوي مګر د الله جل جلاله لپاره . دریم صفت

دایمان دادی : چې بد وکړي او ریدل کفر او هرې بې دینې ته وروسته دهغې نه لکه خنګه چې دا خبره بده کفي چې اورته

1 - امام بخاري په کتاب الرقاقي، باب ما ينقى من محرقات الذنوب: 11 / 329، کې روایت کړي دی .

1- صحيح امام بخاري کتاب الایمان باب حلاؤة الإيمان د حدیث 16 نمبر روایت کړي دی

وغورخول شی (يعني پخپل ايمان ديركلک وي لکه خنکه چي په اورکي غورخيدل ورته سخت تماميري) . دادری نبني چي

په کوم انسان موجود وي دا انسان مسلمان شميرل کېرى او دده دېنه پایله نېنه اوعلامه دي.

٤- دغزا په حالت کي مرکيدل:

په يو حدیث کي دي "من قُتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَهُوَ شَهِيدٌ" ⁵ ڙياوه: خوک چي د الله جل جلاله په لارکي ووژلي شي شهيد دي او خوک چي د الله جل جلاله په لارکي وتلي وي او بيا په خپل مرگ مرشي شهيد دي. ددي حدیث شریف خخه معلوميري چي هرهغه خوک چي د الله جل جلاله په لاره وتلي وي ولو چي دهنريک عمل په مقابل کي وتلي وي که هغه جهاد دالله جل جلاله په لاره کي وي يا دعوت په لاره کي وي ولو چي هره شعبه کي وي.

٥- داحرام اوحج په حالت کي مرکيدل:

پيغمبر صلی الله علیه وسلم د هغه سري په هکله چي د حج دپاره بي احرام ترلي واوبيا د اوښي خخه وغورخېدہ وفرمایل : « اغْسِلُوهُ بِمَاءٍ وَسِدْرٍ وَكَفِنُوهُ فِي ثَوْبَيْهِ وَلَا تُخْمِرُوا رَأْسَهُ فَإِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُلَيَّبًا ». ⁶ ڙياوه: د ڀيرپاپي په اوپوکي کېي کري اوبيا پي پري ومينځي اوله دوه جاموخخه بي کفن ورکري او سري لوح پرېږدي خکه چي د قیامت په وړخ به د کلېمي ويلو په حالت ژوندي کېري.

2- متفق علیه : امام بخاري په كتاب المظالم، باب من قتل دون ماله، حدیث نمبر (2480). او امام مسلم (141) نمبر كتاب الإيمان، باب: هدر دم من قصد أخذ مال غيره بغير حق كان القاصد مهدر الدم، نمبر حدیث 141.. روایت کېرى دي .

1- صحيح مسلم په ۱۲۰۶ نمبر روابت کړبدی.

٦- پداسی حالت کی مہشی چې د الله جل جلاله په طاعت بوخت وي:

حدیفه رضی الله عنہ ولی دی چې پیغمبر صلی الله علیہ وسلم وفرمایل: عَنْ حَذِيفَةَ قَالَ: أَسْنَدْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى صَدِّرِي، فَقَالَ: مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. قَالَ حَسَنٌ: ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ، حُتَّمَ لَهُ إِنَّمَا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ صَامَ يَوْمًا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ حُتَّمَ لَهُ إِنَّمَا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ حُتَّمَ لَهُ إِنَّمَا دَخَلَ الْجَنَّةَ.

٧- زیاره: چاچی یواخی د الله جل جلاله درضاۓ لام ته راولو لپاره د ((لا اله الا الله)) د مبارکی کلیمې په ولسوسره خپل

ژوند پای ته ور ساوه جنت ته به ننوئی او چاچی یوه ورخ یوازی د الله جل جلاله درضاۓ لپاره دروزی په نیولو سرہ دخپل

ژوند وروستی پراو ته ورسید جنت ته به ننوی او همدا رنگه چاچی یواخی د الله جل جلاله درضاۓ لپاره خیرات او صدقه

ورکړه او په همدي پاندي یې خپل عمل پای ته ورساوه جنت ته به داخل شي.

٧- د پنځو خیزونو خخه ددفعه دپاره دخپل ژوند نه تیرپدنه:

هغه شیان چې د اسلام مبارک دین د هغې ساتل په هر چا لازم کړیدي دادی: دین، نفس (خان). مال، ناموس، او عقل

دی .سعید بن زید رضی الله عنہ د پیغمبر صلی الله علیہ وسلم خخه روایت کړیدی هغه مبارک وفرمایل او داسی ارشاد

ې وکړ: "عن سعید بن زيد، عن النبي - صلی الله علیہ وسلم - قال: "مَنْ قُتِلَ دونَ ماله فهُو شهيد، وَمَنْ قُتِلَ دونَ أهله أو

۲- امام احمد بن حنبل مسنده احمد بن حنبل ج ۵ ص ۳۹۱ روایت کری امام البانی وائی صحیح دی امام منذری وائی : باک پری نشته (لا بأس به .) کتاب "صحیح" ، الترغیب والترہیب (985)، سلسلة الاحادیث الصحیحة (1645).

دون دمه او دون دينه فهو شهيد⁸" زبارة: حضرت سعيد بن زيد رضي الله عنه خixe روایت دی چی رسول الله صلی الله

علیه وسلم چی فرمایلی ئی دی : خولک چی د خپل مال نه ددفاع په خاطر ووژل شي شهید دی، او خولک چی دخپل ناموس

نه ددفاع په سبب ووژل شي شهید دی، او خولک چی دخپل دین د ساتنې په خاطر ووژل شي شهید دی، او خولک چی دخپل

خان د ساتنې او حفاظت له وچی ووژل شي شهید دی.

۸- که پداسې حال کې مړشی چې په یوه وبایي مرض اخته وي:

په هغه صبر وکړي او اجريي د الله جل جلاله خخه غواړي چې خينو ته پې پیغمبر صلی الله علیه وسلم اشاره کړیده او

هغه دادی:

۱- طاعون :

حضرت انس رضي الله عنه روایت کړیدی دی وايي چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل: "الطَّاعُونُ شَهَادَةٌ لِكُلِّ

مُسْلِمٍ"⁹ زبارة: طاعون د هر مسلمان لپاره شهادت دی (خولک چې په طاعون مرض مړشی هغه شهید دی . نوخوک چې

شهید شي دينه غوره او هتره پايله په دنيا کي نيشته.

۱ - امام أبو داود په (2 / 275) مخ او امام النساء او امام ترمذی په (2 / 316) مخ روایت کړی دی او صحیح ئی بلی دی ، او امام أحمد په

(1652) نمبرد حضرت سعيد بن زيد خخه روایت کړي ، او سند ئی صحیح دی . احکام الجنائز للالبانی ج ۱ ص ۴۲ او هدارنګه شعیب ارنوټ دسنن ابی داؤد په حاشیة کی دشیخ البانی حکم نکر کړی اود حدیث تول طرق ئی دیر په تفصیل سره بیان کړی او صحیح ئی بلی دی .

⁹-- صحیح امام بخاری ج ۱۰ / ص ۱۵۶ - ۱۵۷ مخ روایت کړی دی .

۲- سل (نری رنخ)

حضرت راشد بن حبیش رضی الله عنہ روایت کری وایی: جی پیغمبر صلی الله علیہ وسلم و فرمایل: "قَتْلُ الْمُسْلِمِ شَهَادَةٌ".

فَالَّذِي قَاتَلَ شَهَادَةً إِنَّ شَهَادَةَ أُمَّتِي إِذَا لَقَلِيلٌ قَتْلُ الْمُسْلِمِ شَهَادَةٌ ، وَالظَّاغُونُ شَهَادَةٌ ، وَالْمُرَأَةُ يَقْتُلُهَا وَلَدُهَا جَمِيعًا شَهَادَةُ الْمُسْلِمِ شَهَادَةٌ

شَهَادَةٌ^{۱۰} زیارت: مسلمان چی ووژل شي شهید دی، او د طاعون په وسیله مرگ شهادت دی، اوکومه بشخه چی دماشوم د

زېږيدو په خاطرومړه شي شهیده ده او په نوي رنخ مرگ شهادت دی.

۳- دنس درد :

حضرت ابو هریره رضی الله عنہ روایت کری وایی چی: پیغمبر صلی الله علیہ وسلم و فرمایل: "وَمَنْ مَاتَ فِي الْبَطْنِ فَهُوَ شَهِيدٌ"^{۱۱} زیارت: خولک چی د ګیډې (نس) په مرض مړشو شهید دی.

۴- د انسان د خنک نارو غې:

دانسان د خنک داخلی پرده پرسیبوي چی دنفس تنکی، تبه، ټوڅي او دتشی درد تری پیداکړي. جابر بن عتیک د پیغمبر

صلی الله علیہ وسلم خنک روایت کړیدی جي ده مبارک فرمایلی: "وصاحب ذات الجنب شهید" چې وروسته به پوره بیان

کړی شي. زیارت: دتشی (خنک) په مرض اخته شوی چې مړشی شهید دی.

۱- امام احمد په (4 / 201 - 5 / 323) او امام دارمی په (208 / 2) او امام طیالسی په (582) روایت کری امام البانی وائی اسنادئی صحیح دی احکام الجنائز ج ۲ ص ۳۹، امام هیثمی په مجمع الزوائد ج ۱۲ ص ۱۱۶ کی لیکی: امام طبرانی په معجم اوسط کی روایت کری روایان نئی د صحیح روایان دی.

۳- صحیح امام مسلم د حدیث نمبر 1915 دی.

9- کومه بنخه چې په اولاد مړه شي شهیده ده:

حضرت عباده بن صامت رضي الله عنه له پیغمبر صلی الله عليه وسلم خخه روایت کړیدی چې فرمایی: "وَالْمُرْأَةُ يَقْتُلُهَا وَلَدُهَا جَمْعَةٌ شَهَادَةٌ يُجْرِهَا وَلَدُهَا بَسْرَرَهُ إِلَى الْجَنَّةِ" ¹² ژباره: کومه بنخه چې د ماشوم د زیريدوله امله مړه شي شهیده ده او

خپل ماشوم یې د په وسیله جنت لوري ته کشوی.

10- د اوبو په وسیله غرقیدل یا په اور سوخيدل: اویا د کوم شی په نړیدو باندی مرگ:

له حضرت ابو هریره رضي الله عنه خخه روایت شوي دی واي چې پیغمبر صلی الله عليه وسلم وفرمایل: "الشُّهَدَاءُ خَمْسَةُ،

الْمُطْعُونُونَ وَالْمُبْطُونُونَ، وَالْغَرَقُونَ، وَصَاحِبُ الْهَدْمِ" ¹³

ژباره: شهیدان پنځه دی: چې په کوم شی ووهل بیامړشی ، دنس د درد له امله مرشي ، په اوبوکي غرق شی ، یا کوم شی پري را ونېږدي او مرشي دا تول شهیدان دی .

حضرت جابر بن عتبه رضي الله عنه خخه روایت دی واي چې پیغمبر صلی الله عليه وسلم وفرمایل: "الشُّهَدَاءُ سَبْعَةٌ سَوَى

الْقَتْلِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ: الْمُطْعُونُونَ شَهِيدُونَ، وَالْغَرَقُونَ شَهِيدُونَ، وَصَاحِبُ ذَاتِ الْجَنْبِ شَهِيدُونَ، وَالْمُبْطُونُونَ شَهِيدُونَ، وَالْحَرْقُونَ شَهِيدُونَ، وَالَّذِي

يَمُوتُ تَحْتَ الْهَدْمِ شَهِيدُونَ، وَالْمُرْأَةُ يَمُوتُ بِجُمْعٍ شَهِيدُونَ" ¹⁴ ژباره: د الله جل جلاله په لارکې د وړل کيدو خخه پرته نور اووه

کسان هم شهیدان دي، کوم مسلمان چې په ناحقه ووړل شي شهید دی خوک چې په اوبوکي غرق (پوب) شي شهید دی

خوک چې د تشي د ناروغۍ له امله مرشي شهید دی او خوک چې د ګېډې له ناروغۍ خخه مرشي شهید دی. خوک چې د اور

سوخيدوله امله مرشي شهید دی او خوک چې د کوم شی په نړیدو مرشي شهید دی او کومه بنخه چې د اولاد زیريدوله

امله مړه شي شهیده ده.

1- امام احمد په (4 / 201 - 5 / 323) او امام دارمي په (208 / 2) او امام الطیالسی په (582) روایت کړی او امام البانی ویلی دی اسناد نی صحيح دی. ¹² احکام الجنائز 1 ص ۳۹

2- متفق عليه: صحيح البخاري 1/167 (652) او امام مسلم ج 6/51. کې روایت کړی دی .

14- امام مالک په موطا، په کتاب الجنائز، باب النهي عن البكاء على الميت: 1/234. امام نسائي، په کتاب الجنائز، باب النهي عن البكاء على الميت، نمبر 311. امام أحمد په الفتح الرياني: 14/39. امام نووي ویلی دی : دغه حدیث پرته له خلافه صحيح دی ، اکړکه امام بخاري او امام مسلم دغه حدیث ندی روایت کړي . شرح صحيح مسلم: 13/62. امام البانی وانی : زه ددی حدست دمن په صحت کې شک نلرم حکمه چې شواهدی دېر دی ". احکام الجنائز، ص40.

11- د جمعی په شپه او دهه په ورخ مرگ:

عبدالله بن عمرو رضي الله عنهما د پيغمبر صلي الله عليه وسلم خخه روایت کريدي چي فرمائي: "ما من مسلم

يؤت يوم الجمعة أو ليلة الجمعة إلا وقاه الله فتنة القبر".¹⁵ ڦياره: کوم مسلمان چي د جمعی په ورخ او يابي په شپه مرشي الله

جل جلاله به ڀي د قبرله عذابه وساتي. ساتل ديوانسان دقبرله عذابه خخه لويء نيك بختي دى انسان لپاره او يوبنه
پايله بلل کيرى انسان لپاره.

12- د مرگ په وخت کې د توحيد د کليمي ويلى دى :

امام حاکم د حضرت معاذ بن جبل رضي الله عنه خخه روایت کريدي او ويلى ڀي دى چي رسول الله صلي الله

عليه وسلم وفرمایل: «مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ»¹⁶ ڦياره: خوک چي د ڏوند په آخری لحظه کې د (لا

الله الا الله) مباركه کليمه ووايي جنت ته به ننوزي. نويايد داهم واضح کړل شي چي د کليمي د ويلوسره دهه شرطونه هم

پوره کول ضروري دى او هغه اته دى چي په لاندی ډول سره ورلاندی کيرى:

١- امام احمد بن حنبل په مسنده ج ٢ ص ١٧٦ اکي او امام ترمذی په ٤٠٧ نمبر روایت کري او ويلى ئي دى: دغه حدیث غریب دى او اسناد ئي متصل ندي حافظ ابن حجر ويلى دى فتح البارى " ٣ / 253 په سند کي ضعف دى، أبو علی د انس حدیث خخه روایت کري او سنڌ ئي بير ضعيف دى. نحوه و اسناده أضعف .

البانی په أحكام الجنائز (35) کي ويلى دى: حدیث د طرقه تولوطرقوته په کلتلوسره: حَسْنٌ أَوْ صَحِيحٌ دى. په مشکاه (1367) کي ئي ويلى دى: حسن دى.

٢- امام أبو داود په ج ٣ ص ٤٨٦ (3116) او امام حاکم په مستدرک 1/351 کي روایت کري او صحیح ئي بللي دى او امام ذہبی ورسره موافق دى ، او البانی په صحیح الجامع (6479) نمبر صحیح کري دى .

علم :

يعنى پدی کليي باندى خان پوهول چي په هغى کي دنورو تولو باطلو معبودانونه انكارکول او ديو الله جل جلاله

دربيت ، الوهيت او اسماؤ صفاتو اقرارکول او منل دی ددى شرط دليل دقرآن کريم دغه مبارک آيت دی چي الله جل

جلاله فرمائی : {فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَّقَلَّبَكُمْ وَمَثُواكُمْ} . محمد/

١٩ ڇباره : پوه شه اي مخاطبه ! چي نشته په رينتيا سره دعبدات او بندگي ، حقدار غير الله جل جلاله نه او ببننه وغواره

دکناه خپلي خان لپاره او مؤمنانوسرو او بسخو لپاره او الله جل جلاله پوه دی ستاسو په خاي داوريدلو راوريدلو په ورخ

کي او په خاي داستقرار او آرام په شپه کي .

يقيين :

پدی کليي داسی كامل يقيين کول چي په هغى کي دشك او گمان لپاره خه مجال نه وي دليل ددى شرط د قرآن

کريم دا آيت دی الله جل جلاله فرمائی : إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَأُوا وَحَادُهُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَ

أَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ. الحجرات / ١٥ ڇباره : الله جل جلاله فرمائی يقيينا مؤمنان هغه کسان دی چي

ایمان راوري وي په الله جل جلاله او رسول صلي الله عليه وسلم باندي بيا شک او تردد نه وي کري په خپل ايمان کي او

جهاد بي کري وي په خپل مال او نفس سرد الله جل جلاله په لاري نودغه کسان رينتيفي دی . او حديث شريف کي راخى :-

عن أبي هيرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلي الله عليه وسلم : "أَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَأَنَّ رَسُولَ اللهِ لَا يَلْفَظُ اللَّهَ بِمَا

عَنْدُهُ عَيْرَ شَائِئٍ فِيمَا إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ))¹⁷ زیاره : ابوهریره رضی الله عنہ روایت کری د رسول الله صلی الله علیہ وسلم نه چی ده

مبارک فرمایلی دی : هر هفه خوک چی گواهی وکری ددی خبری چی نشته بل حقدار دعابت او بندگی په رښتیا سره غیرد

الله جل جلاله نه او گواهی ددی خبری کوی چی زه د الله جل جلاله لیپول شوی رسول یم نونه مخ کیپری الله جل جلاله سره

بوبنده پدی عقیدی پداسی حال کی چی شک نه کوی پدی عقیده کی مگر جنت ته به ننوخی .

اخلاص :

يعنى مسلمان د الله جل جلاله عبادت او بندگی پدی قصد او نیت سره وکری چی دمخلوق لپاره يا ددنيوي

اغراضو لپاره نه وي ددی شرط دليل دقرآن کريم دغه مبارک آيت شريف دی چی الله جل جلاله فرمائی:{وَمَا أَمْرُوا إِلَّا

لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءٌ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ} البینة/5. زیاره : او دی خلکو ته

امر نه و شوی مگر ددی خبری چی بندگی وکری دیو الله جل جلاله خالص گرخوونکی دخپل دین الله جل جلاله لپاره

پداسی حال کی چی کلک ولا روی په توحید دالله جل جلاله باندی او مقابله کوونکی دی دشک او مشرکینو او ودروی

لونخونه او رکوی زکات دمالونو او دادی دین کلک او محکم .

۱- صحیح مسلم ج اول ص 57 د حدیث 27 نمبر روایت کری دی .

پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمائی : " إِنَّ أَسْعَدَ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ قَالَ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ

قَبْلِ نَفْسِهٖ " ^{۱۸} ژیاره : دیر دینی برخی ورونکی خلک ځما له شفاعت نه هغه خوک دی چې ګواهی کړی وي ددی خبری چې

نشته حقدار دندگی په ربستیا سره غیر دالله جل جلاله نه او دای په اخلاص سره ویلی وي له زده نه .

صدق :

يعنى دا انسان په خپل شهادت او اقرار کي ربستیي دی او د دروغو خڅه خان ڙغوری دليل پدی شرط باندي دا

آيت کريمه دی ، الله جل جلاله فرمایي : {الَّمْ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفَتَّنُونَ} عنکبوت / 1. ژیاره :

الله جل جلاله نسه پوهېږي په مطلب ددي حروفو مقطعاتو ، آيا ګمان کوي خلک چې پريښودلی به شي صرف پدی خبری

چې وائي دوي موږ ايمان راوردی دی او دوي به ونه ازمايلی شي. او حديث شريف کي رائي : "عن معاذ بن جبل رضي الله عنه

عن النبي صلی الله علیه وسلم قال: "مَا مِنْ عَبْدٍ يَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صِدْقًا مِنْ قَبْلِهِ إِلَّا حَرَمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ". ^{۱۹} ژیاره : روایت کړی معاذ بن جبل رضی الله عنہ درسول الله صلی الله علیه وسلم خڅه هغه مبارک فرمایلی

دي : نشته هیڅ یوبنده دالله جل جلاله چې هغه ګواهی کوي په ربستیا سره پدی خبره چې نشته حقدار دندگی او عبادت په

ربستیا سره غیر دالله جل جلاله نه او ګواهی کوي پدی خبری چې محمد صلی الله علیه وسلم دالله جل جلاله بندہ اور سول

دي په ربستیا سره دڅېل زده نه مکر الله جل جلاله حرام کړي دی په هغه باندي اور د جهنم . د مبارک حدیث خڅه

معلومېږي چې دا کلمه باید ذرہ له کومی ووای او په زده کې ورباندی د تصدیق هم وکوي که د اسی نوی نو په بشکاره توګه

۲- صحيح البخاري ج 1 ص 193 د حديث نمبر ۹۹ دی .

۱- امام بخاري په كتاب العلم: باب من خص بالعلم قوماً دون قوم كراهيۃ أن لا يفهموا. کي روایت کړي دی .

منافقانو هم دا کلمه ويله خوفرق دمسلمان له منافق خخه دی کي دی جي مسلمان بي له رره له کومي واي اومنافق به

ڦبه ورباندي تلفظ کوي خوبه زره کي ورباندي باور نلري.

محبت :

يعني د دی کليمي سره مينه کول معناداچي دغه مباركه دکوم شى بسودنه او تعليم وركوي دهفي سره مينه او

محبت کول اودخه نه چي انسان منع کوي دهفي نه خان ڙغورل ، ددي شرط دليل دقرآن کريم نه لاندي آيت کريمه دی

الله جل جلاله فرمائی : {وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّوْهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى

الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ } البقرة/165. ڇياره : الله جل جلاله فرمائی :

حيني دخلکونه هفه خوك دی چي نيسی غير والله جل جلاله نه نور همسیالي اوشريکان او مينه کوي دهفوی سره په شان

دمحبت کولو والله جل جلاله سره او هفه کسان چي توحيد والادی او حقيقی مؤمنان دی هفوی ديرزيات محبت کوونکي

دي دالله جل جلاله سره او کله چي وويني هفه کسان چي ظلم او شرك یي کري ۽ عذاب بيا به پوه شی چي يقينا قوت او

طااقت تول يو الله جل جلاله سره دی او يقينا الله جل جلاله سخت عذاب وركوونکي دی . ددي مبارک آيت نه معلوميوري

چي دانسان محبت خپل خدای سره دهرخه نه زيات وي چي دهفي اندازی ته ديوشی محبت هم ونه رسپوري که داسي نوي

نو دده دعوا دائمان با د دروغوايمان دی .

انقیاد:

يعنى تسلیمیدل اوتابعداری ددى کلیمی حقوقولپاره اومراد حقوقونه هغه فرض او ضروری احکام دى چی په

اخلاص سره وي او صرف د الله جل جلاله دراضي کولولپاره وي او پدي شرط باندي دليل دا آيت کريمه دى، الله جل

جلاله فرمایي : "أَنْبُوا إِلَيْ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ" زمر/ ٥٤ . ڇباره : اورجوع وکري اي

خلکو خپل معبد او رب ته او غاړه کېږدی ده ګه اوامرته او توحید ته مخکي ددى نه جي عذاب د الله جل جلاله راشی

بيابه تاسوسره هيچ قسمه نصرت او مدد کيداي نشي . او حديث شريف کي راخي چي : لا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَكُونَ هَوَاهُ تَبِعًا

ما جئست به²⁰ ڇباره : پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمایي دى : ايمان والا او مؤمن نشي جوريدي اي یوانسان ترڅو چي خپل

خواهشات تابع نکړي ده ګه دين چي ما راوري دى .

قبول والي او منل :

يعنى ددى کلیمی لاندی چي خه احکام دى هغه منل په خپل قول او عمل ، سيرت او صورت کي او پدي شرط

باندي دليل دا آيت کريمه دى ، الله جل جلاله دکفارو په اړه فرمایي : إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلا اللَّهُ

يستکبرون} صافات 35 ڇباره : یقینا دوى هغه خلک دى کله چي به دوى دتوحید کلیمی طرف ته را بلکي دل نودوي به

²⁰- قال الخطيب التبريزى في المشكاة (59-1): رواه في شرح السنة وقال النووي في "أربعينه" هذا حديث صحيح روينا في كتاب الحجة بإسناد صحيح. وعزاه الألباني أيضا للحسن بن سفيان في "الأربعين" له (56-1) والقاسم بن عساكر في أربعينه وقال: حديث غريب، قال الألباني متعقباً النووي . رحمه الله : هذا وهم فالسنن ضعيف فيه نعيم بن حماد وهو ضعيف، وأعلمه الحافظ ابن رجب بغير هذه العلة متعقباً على النووي تصحيحة إيه.

تکبر او لوی کوله . تکبر په معنا دنه منلو دحق دی نو هغوي که په ژبه ويل خو منلو ته تيارنه وو نوچکه هغوي مشرکان پاتي شول .

الکفر بالطاغوت :

يعني انکار کول دطاغوت دمعبوديت او تابعداري نه ، او طاغوت هر هفه معبودته ويل کېرى چى سوا الله جل جلاله نه دکوم شي عبادت کېرى او هفه پري راضى او خوشحاله وي ، دليل پدى شرط باندي دا آيت کريمه دى ، الله جل جلاله فرمایي : {لَا إِكْرَاهٌ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرُ بِالظَّاغُوتِ وَيُؤْمِنُ بِاللهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا أَنْفِصَامَ لَهَا وَاللهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ} البقرة (۲۵۶) . ڇياره : نشهه تکليف او زور په دين کي څکه په تحقیق سره بنکاره شوي ده سمه لاره دخراپي نه او هر هفه خوک چى انکار و کېرى دېندکي دغیر الله جل جلاله نه او تصدق و کېرى دتوحید دالله جل جلاله په تحقیق سره دى انسان کلکي منگولي ولگولي په هفه رسی دتوحید چى هفه نه شلیدونکي ده دهميش لپاره او الله جل جلاله دير او ريدونکي او دير پوه دى دمخلوقاتو په حال .

دېنى پايلی ته هخونه د مبارکو آيتونو په رنماکي :

۱ - {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقًّا تُقَاتَهُ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ}آل عمران / 102 ڇياره : اي مومنانو ! له الله جل جلاله نه داسي ووبېږۍ لکه څنګه چې له هفه نه د وېږدو حق دی ، تاسې ته دي مرگ رانشي مګر پداسي حال کې چې مسلمانان اوسي . دا آيت صريح او بنکاره امرکوي په دی چې په بنه حالت اسلام کي دننيا خخه ولاړشی او د اسلام په حالت کي مړکيدل بنه پايله دى انسان لپاره .

۲- {وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ}. {حجرات / ۹۹} ژیاره: او تر هفه و روستي ساعت پوري د خپل رب بندگي کوه چي دهقه راتک يقيني دی يعني: (ترمرگ پوري). دی ايت کي خدای جل جلاله ترمرگه پاتي کيدل په عبادت اوخدای عبادت ته دوام ورکولوباندي امرکوي اوآخر عمردانسان چي په عبادت وي دا ددى انسان په بنه پايله دلالت کوي. نود الله جل جلاله خخه د وېري او د هغه د عبادت کولو فرمان او امر ترمرگه پوري دوام لري ترڅو چي د انسان د بنې پايلې (نتيجه) سبب وکړي د احساس ترين پراو پايله دانسان ده، پیغمبر صلي الله عليه وسلم په خرکند دول را بشولي دي چي خينې خلک تول عمرد الله جل جلاله په بندگي کې هڅه او هاند کوي او د کناه خخه خان ژغوري مګر کله چي مرگ ته نژدي شي داسې بدکارونه او کناهونه وکړي چي د بدې پايلې (خاتمي) سبب پي شي پیغمبر صلي الله عليه وسلم فرمایي دي: "إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّىٰ مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُ النَّارَ".²¹ ژیاره: پي له شکه یوانسان د جنتيانو عمل کوي تردي چي د دغه سري او جنت ترمنځ تقریباً د یوه ګزپه اندازه مسافه پاتي شي نود الله جل جلاله لخوا ليکل شوي تقدير وراندي شي او د دوزخيانو کارونه وکړي (کناه وکړي) او د دوزخ او ره ننوزي، د ا حدیث شریف بخاري روایت کړیدی. دحضرت سهل بن سعد ساعدي رضي الله عنه نه چي: عن سهلِ أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَعْظَمِ الْمُسْلِمِينَ غَنَاءً عَنِ الْمُسْلِمِينَ فِي غَرْوَةٍ غَرَّاهَا مَعَ النَّبِيِّ - صلي الله عليه وسلم - فَنَظَرَ النَّبِيُّ - صلي الله عليه وسلم - فَقَالَ: «مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى الرَّجُلِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى هَذَا». فَاتَّبَعَهُ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ، وَهُوَ عَلَى تِلْكَ الْحَالِ مِنْ أَشَدِ النَّاسِ عَلَى الْمُشْرِكِينَ، حَتَّىٰ جَرَحَ أَسْتَعْجَلَ الْمَوْتَ، فَجَعَلَ ذُبَابَةً سَيِّفِهَ بَيْنَ ثَدِيهِ حَتَّىٰ خَرَجَ مِنْ بَيْنِ كَتْفَيْهِ، فَأَقْبَلَ الرَّجُلُ إِلَى النَّبِيِّ - صلي الله عليه وسلم - مُسْرِعًا فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللهِ. فَقَالَ «وَمَا ذَاكُ؟». قَالَ: قُلْتَ لِفُلَانَ: «مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَلْيَنْظُرْ إِلَيْهِ». وَكَانَ مِنْ أَعْظَمِنَا غَنَاءً عَنِ الْمُسْلِمِينَ، فَعَرَفَتُ أَنَّهُ لَا يَمُوتُ عَلَى ذَلِكَ فَلَمَّا جَرَحَ أَسْتَعْجَلَ الْمَوْتَ فَقَتَلَ نَفْسَهُ. فَقَالَ النَّبِيُّ - صلي الله عليه وسلم - عِنْدَ ذَلِكَ: «إِنَّ الْعَبْدَ لَيَعْمَلُ عَمَلَ أَهْلِ النَّارِ، وَإِنَّهُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَيَعْمَلُ عَمَلَ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَإِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ»²² وفي بعض الروايات زيادة (وَإِنَّ الْأَعْمَالَ بِالْحَوَاتِيمِ)

دحضرت سهل رضي الله عنه خخه روایت دی چي یو دیر اوچت شخص د مسلمانانو په منځ کي وه اوهم د مسلمانانو دير جنګي شخصیت وه په یوه غزا کې د پیغمبر صلي الله عليه وسلم سره یو خای وه نو پیغمبر صلي الله عليه وسلم ورته وکتل او وئي فرمایل: که خوک غواړي او خوبنۍ چي داسې یو چاته وکوري چي د دوزخ داخل خخه وي نودغه کس ته د وکوري، او دغه شخص ډير اوچت شخص د مسلمانانو او ډير جنګي وه، نويوكس ددي ډل نه ورپسي شو، دی دمشركانو په مقابل کي په ډيره سخته جګره بوخت وه تردي چي تې شوا او غوبنټل پي چي زر مړشي، د تورې خوکه ې پی خپلې سینې ته برابره کړه او بیا ې زور پرې وکړ تردي چي ترشاپي ووته، نو هغه سري په ډيره تیزی سره پیغمبر صلي الله عليه وسلم ته راغي او وئي ويل: زه په تحقیق سره پردي کواهي ورکوم چي ته دالله جل جلاله رسول پي پیغمبر صلي الله

²¹- ابن حجر: فتح الباري شرح صحيح البخاري 11/ 499 مخ. 2898 - مسلم: 112

²²- ابن حجر- فتح الباري شرح صحيح البخاري ج 11/ 337 مخ

عليه وسلم وفرمايل: خه دی؟ صحابي وائي : مگرهفه صحابي چي تاسي ياداوه چي دوزخي دی، اوزمورو په منځ کي ديو
خانګري مقام لرونکي وه اوهم پدی پوه شوم چي داسی به نه مرکبې خوکله چي سخت تېي شو، صبرې ونشوکرای او د
زرمېني په لته کې شواو خپله توره ې رواخيسه او خپل خانې ووازه، بيا پيغمبر صلي الله عليه وسلم په دې ترڅک
وفرمايل: بيشکه يو سړۍ ديرښه عمل کوي چي خلکوته په خرگند ډول د جنتيانو عمل بشکاري او هفه دوزخي وي او بل
داسي سري وي چي دهفه عمل د خلکوپه ورائدي ددوزخيانو عمل بشکاري او هفه جنتي وي) په خيبي روایتونوکي دا
زياتوالی هم شته چي واي: په يقيني توکه عملونه ترپايلې (خاتمي) پوري تړلي دي. الله جل جلاله خپل مومن بنده کان
داسي بشودلي چي مومنان دالله جل جلاله خخه دپروپرېدونکي او دښه او غوره عمل کوونکي دي الله جل جلاله خپل
مومن بنده کان داسي بشودلي چي مومنان دالله جل جلاله خخه دپروپرېدونکي او دښه او غوره عمل کوونکي دي او بيا
ې فرمایي دي: الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشِيَةِ رَبِّيْمُ مُشْفِقُونَ (57) وَالَّذِينَ هُمْ بِأَيَّاتِ رَبِّيْمُ يُؤْمِنُونَ (58) وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّيْمِ لَا
يُشْرِكُونَ (59) وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتُوا وَقُلُوبُهُمْ وَجْهَةٌ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّيْمٍ رَاجِعُونَ (60) أُولَئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا
سَابِقُونَ {61} سوره مؤمنون ژباره: بيشکه هفه کسان چي دوى د خپل رب د عذاب خخه وپرېدونکي دي، او دا مومنان
هفه کسان دي چې دوى په اياتونود رب خپل ايمان راوړي، او هفه کسان دي چې له خپل رب سره بل هېڅ شي نه
شريکوي، او هفه کسان دي چې ورکوي له زکاتونو او خيراتونو خخه حال دا چې زرونه ددوی وپرېدونکي دي له نه قبليدو
خخه ځکه چې بيشکه دوى خپل رب ته ورتلونکي دي، هفه کسان دي چې دپرتلوارکوي په نيكيو کښي او دوى هفو
نيکيو) ته ړومي کيدونکي دي (له نورو خلکونه) . او دغه د صحابه وو رضي الله عنهم د ژوند حالت وه امام احمد
رحمة الله عليه د حضرت ابوبکر صديق رضي الله عنه خخه روایت کېیدي چې فرمایي ې دي : "وَدَدَتْ أُنَى شَعْرَةَ فِي جَنْبَ
عَبْدِ مُؤْمِنٍ)) وکان يأخذ رضي الله عنه بـلسـانـه ويـقولـ: (هَذَا الَّذِي أَوْرَدَنِي الْمَوَارِدَ" 23 .

ژباره: زه به پردي خوشحاله وم چي د یو مومن بنده په اړخ کې یو وښته واي، خپله ژبه به ې ونيوله او ويل به ې: دا هفه
خیزدی چې زه پې هلاکت ته رسولي یم.

دوهم مبحث: دنبی پايلی سببونه :

dalilah Jel Jalaleh Eta'at:

ترتولو او چت سبب دنبی پايلی دادی چي دالله جل جلاله په طاعت او تقوا سره خان سنبل کړي چي اساس او
بنسيټ ئي دالله جل جلاله توحيد دي ، دمحرماتونه خان وساتي ، توبی ته منډه وکړي دلوی او وروکي شرك خخه خان

1- امام احمد كتاب الزهد ص ۱۰۹ و كتاب الزهد امام عبدالله بن مبارك ص ۱۲۵ / جامع الحديث مسنده ابي بكر الصديق 27447 (أبو يعلى، واليهقى في شعب الإيمان).
قال ابن كثير: إسناده جيد) [كتنز العمال 8890]

وژغوری کوم چی دمسلمان ټول نیک عملونه پری باطلیپری اواجر اوکتبلی ثوابونه ئی له منچه وری . خنی وختوکی یو انسان
خان ته بی پام نوی داسی کارتسره کوي چی ددی ټول عمل محوه کوي دی به دثواب په لته کی وی حال داچی هفه ټول
دده دیو عمل په ذریعه له مینځه تلی وی لکه شرک چی دانسان عمل له مینځه وری یا حسد چی دانسان عمل خوری
لکه چی زنگ په وسپنه ولکی او هفه له مینځه ختم کړی ، مهم دادی چی همیشه اوتل دخدای جل جلاله په اطاعت کی
وسیپو ترسو وکولای شو چی خپل کړی عملونه خوندی کړو او الله جل جلاله ددی اعمالو ثواب مور ته راپه برخه کړي.

* دعا کول :

بل داچی انسان دالله جل جلاله خڅه په دعاکولو کی دیر اصرار وکړی چی : يا الله جل جلاله په ایمان او تقوی سره مرګ
راکړه . لکه خنکه چی رسول الله صلی الله علیه وسلم به تل دنبی پایلی دعا کانی غوبنېتل حال داچی درسول الله صلی الله
علیه وسلم ټول تیرشوی اوراتلونکی گناهونه بی الله جل جلاله ورته معاف کړی وو، دا تعلیم او بنودنه ده امت ته چی هر
امتی باید په دډه لاره خپل تکلاړه برابره کړي.

* إصلاح دباطن سره دظاهره:

بل داچی انسان باید دیر کوبښن وکړی او ټول توان او طاقت وکاروی ترڅو خپل باطن او ظاهر اصلاح کړی او نیت او قصد
ئی دواړه دډه هدف او موخي لپاره استعمال کړی ، داد الله جل جلاله سنت او ثابته لارده چی خوک حق غواړی هفی ته
ئی الله جل جلاله درسیدو توفیق ورکوی په هغی دثابت پاتی کیدو او په هغی دمرګ لارورته برابروی . که بسکاره کی یو
انسان بشه مسلمان خان وروپېژنی خلکو باندی اما په باطن کی دی بدکاروی نو داخترنکه مرحله دانسان دی خکه داسی
انسان سره هیڅ غم او فکرنوی .

* استقامت :

يعنى په خپل اقراری چي کراي دى ثابت پاتي کيدل اوپه هره زمانه کي چي له فتنوسره مخامخ کېرى په خپل ايمان اوقرار

ثابت پاتي شي. په دى اړه الله جل جلاله فرمایي {نَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ تُمَّ اسْتَقَامُوا تَنَزَّلَ عَلَيْمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَا تَخَافُوا وَلَا

تَحْزِنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ} سورة (فصلت / ۳۰)

ڇيابه : بيشکه هغه کسان چي ئى ويلى دى رب زمور الله جل جلاله دى بيا محکم ولاپروي په دى خبری باندي راکوزى به په

دوی باندي ملاٺکي، چي مه ويږېږي او مه خفه کېرى او خوشحاله اوسي په هغه جنت چي وي تاسي وعده به ئى درسره

کولاي شوه .نو زيرى ورکول له ملائکو له خوا یو مسلمان ته دا دده بنه پايلى نښه ده چي الله جل جلاله ورباندي په قهر

ندۍ که واي نوولې به فرشتودي ته دجنت زيرى وکوله بلکه دا انسان به په ډيره خطرناکه حالت کي قبض کاوه.

*- په الله جل جلاله باندي بنه گمان کول:

په دى اړه دېيغمبر صلی الله عليه وسلم حدیث دی "عن أبي هريرة رضي الله أن رسول الله صلی الله عليه وسلم قال

: "يقول الله تعالى: أنا عند حسن ظن عبدي بي" ²⁴ ڇيابه : دحضرت أبو هريرة رضي الله عنه خخه روایت دی چي رسول الله

صلی الله عليه وسلم فرمایي دی : الله جل جلاله فرمایي : زه دخپل بنده دینه گومان سره یم .تردی چي دیو مسلمان په

دعاه که خدای جل جلاله باندي بنه گمان کول ددعا دقبولیت درجه اخلي، خکه دعا وکړي او ګمان یې دا وي چي

خما دعا قبلېږي نو خدای جل جلاله له ده له ګمان سره سم کارکوي ، ددى وچي نه ددعا آداب دادی چي دزره دیقین نه

به دعا غواړي او دغاغافل زره خخه دعا نه قبلېږي

1- منقق عليه : امام بخاري (13/328 - الفتح)، او امام مسلم (8/62)، د حدیث نمبر 2675

*- تقوی او دالله جل جلاله خخه په هرحالت کی ویریدل :

قال تعالی: {مَن يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلُ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا} لطلاق آیة / 4 ژیاره : او هغه خوک چی ویریزی دالله جل جلاله نه نوبه
گرخوی هغه لره له کاره دهغه نه آسانی .

*صدق اورینستینولی :

په دی اړه الله جل جلاله فرمای: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ} (التوبه) آیة (۱۱۹)

ژیاره : ای هفوکسانو چی ایمان موراوردی دی وویریزی دالله جل جلاله نه او شی درېښتنانو سره . پدی آیت کی خدای جل
جلاله همیشه پاتی کيدل بی سره د ریشتني خلق امرکړی دی او دا حسن خاتمه یا نیکه پایلی د انسان لپاره لوی عامل
دی څکه چی انسان د خپلو ملګرو له لاسه یا بی راهه کېږي او با هم سې لاری ته ګرځی .

توبه کول الله جل جلاله ته:

توبی سره دانسان تول کړی ناکاره اوناروا عملونه محوه کېږي اکرکه د بحراودريا دزګ هومره وي . او توبه دانسان
د کامیابی یو لامل د انسان له برباوو خخه دی . خدای جل جلاله په دی اړه فرمای: {وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَمْهَا الْمُؤْمِنُونَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ} سوره النور آیت / ۳۱ ژیاره : او توبه وباسی الله جل جلاله ته تول ای مومنانوښائي چی تاسوبه خلاص
شی له عذابه .

دالله جل جلاله په طاعت او عبادت همیشوالي او دواام :

دالله جل جلاله عبادت په همیشه توکه اداکول په دی معنا چي هیچ کله دخداي له عبادت خخه غفلت نکوي اودينه نگوري چي کم عبادت دی اوکه زیات ولی په همیشوالي سره یي اداکوي دا دانسان دنيکي پایلي لوی سبب دی. داجي په نیک عمل باندی همیشوالي کول مهم دی دیپغمبرصلی الله عليه وسلم له مبارک حدیث خخه معلومیری: عن أبي سلمه عن عائشة رضى الله عنها أنها قالت: سئل الفي النبي صلى الله عليه وسلم : "أَيُّ الْأَعْمَالِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ؟ قَالَ: «أَدُوْمَهَا وَإِنْ فَلَّ». ²⁵ ڦیاره : حضرت ابي سلمه رضى الله عنه د عائشى رضى الله عنها خخه روایت کوي چي رسول الله صلی الله عليه وسلم نه پونستنه وشوه کوم عمل الله ج ته محبوب دی پیغمبرصلی الله عليه وسلم وویل همیشه عمل کول اگرکه کم وی.

دمرگ يادول او لبر اميد لرل :

دمرگ يادونه خو هره شibe کي دانسان لپاره پکاردي تردي چي ددنيا له محبت سره دپیروالي له امله خان هلاک نکري اور سره اميد او هيله لرل دخداي جل جلاله درحمت خکه ايمان دويري او اميد ترمینخ دی. نودغه يادول دمرگ او هيله دخداي دمغفرت او رحم دواړه دانسان دښي پایلي سبب گرئي.

هروخت د مرگ يادونه ددي سبب کيري چي دنيا او دهه نعمتونه پېږدي او د آخرت لپاره تشويق او ترغيب شي دابه یې دې ته وهخوي چي د نیک عمل په کولو کي کوبښن وکړي او د منځه تلونکي دنيا ناروا غونښنوته تکيه ونکړي.

١- صحيح البخارى كتاب الرفاق باب القصد والمداومة على العمل رقم [انظر: 1970 - مسلم: 783، 782 - فتح: 11 / 294]²⁵

دبدی پایلی دسبونودترسره کولوچخه خان ساتل :

هر هفه شیان چی دبدی پایلی سبب وی له هفوچخه ڏده اوپرهیز کول لکه په کناهونو باندی اصرار او تینکار کول دنیا سره مینه لرل اویاهم په توبی کولو کی وروسته والی په خپل کناه باندی نه پښیمانه کیدل اوبرسیره پردی په کناهونو باندی فخرکول لکه چی دادخنی بدېختو انسانانو عمل اوتكلاړه دی. داسی نورشیان چی دشريعت له لاری معلومېږي چی گناه او معصیت دی له هفوچخه زان ڙغورل دنبی پایلی سبب ګرځی انسان لپاره.

په بنکاره او پته باندی د الله جل جلاله خخه وېړدل :

اوپه هفه خه باندی منکولي لبرول چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم د الله جل جلاله له لوري موره ته راوردی دی همدا د کامیاب او خلاصون یوازینی لاره ده الله جل جلاله فرمایلی دي: {يَا أَئُهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَتَقْوَالَهَ حَقَّ تُقَاتِلِهِ
وَلَا تَمُوتُنَ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ} دآل عمران سوره 102 آية. ټبایه: اى هفوکسانو چې ایمان موراوردی دی (اى مومنانو) وورېږي له الله جل جلاله نه په حق وېړدلو سره اومه مری مکرپه داسې حال کې چې تاسې مسلمانان (موحدان) یاست. او باید بنده د کناهونو خخه ډېر کلک ووېړېږي خکه لوی کناهونه انسان هلاکوي د تینکار او دوام په صورت سره واړه ګناهونه غټ ګرځی او کله چې واړه ګناهونه زیات شي اوپه خنگ کې په توبه او له الله جل جلاله خخه بېښه نه وي نودا په زره باندی راچاپیره او دیوه داغ په بنه واقع شي، عن سهل بن سعد عن النبي صلی الله علیه وسلم :
إِيَّاكُمْ وَمُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ فِيمَا مَنَّلْتُمْ مُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ كَمِثْلِ قَوْمٍ نَزَلُوا بَطْنَ وَادِ فَجَاءَهُمْ ذَا بَعْدُ وَجَاءَهُمْ ذَا بَعْدِ حَتَّىٰ حَمَلُوا مَا أَنْضَجُوا
بِهِ حُبْرُهُمْ وَإِنَّ مُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ مَنِ يُؤْخَذُ بِهَا صَاحِبُهَا كُلُّكُمْ .²⁶

1- مسنند احمد بن حنبل ج 5 ص 231 امام البانی ویلی دی : (صحیح) دی ، انظر حدیث نمبر: 2686 په صحیح الجامع کی .

ڇيارة: د گناهونو د لڳنلو څخه تاسو وېروم او باید په کم نظرورته ونه گوري او بایزه یې ونه شميري ځکه ددي ساري

داسي دی لکه یوتولی خلک چې یو خور ته کوزشی هريپولرکي راوردی اوپه پاي کي ترى لوی انبارجورشي اوپه آسانی سره

خپله ډودی پري پخه کړي په همدادول وروګناهونوته بایدپه کمه ستړکه ونه کتل شی ځکه که دکوونکي سره پري حساب

وکري شي نوددی په وسیله به هلاک شي.

همیشه الله جل جلاله يادول:

چاچي هروخت الله جل جلاله ياد کړپه همدي یې خپل عمل پاي ته ورساوه اود ژوند په وروستيو شيبوکي یې د ((لا اله

الا الله)) مباركه کليمه وویله د پیغمبر صلی الله علیه وسلم زیري یې په برخه شو چې فرمایي : «مَنْ كَانَ أَخْرُكَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا

اللهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ»²⁷

ڇيارة: د چاچي د ژوند اخري شيبي د (لا الله الا الله) مباركه کليمه وي جنت ته به داخل شي. معاذ رضي الله عنه روایت

کړي هغه وویل له پیغمبر صلی الله علیه وسلم څخه دغوره عملونو په هکله پوبنتنه وشهو پیغمبر صلی الله علیه وسلم

وفرمایيل: " أَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَيَّ اللَّهِ أَنْ تُمُوتَ وَلِسَائِنَكَ رَطْبٌ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ ".²⁸ ڇيارة: الله جل جلاله ته ترهرخه غوره عمل

دادي چې ته په داسي حالت کي مړشی چې ڏيٺه دی لنده وي په ذکر دالله جل جلاله .

د قبرونوزيارت کول له عبرت لپاره :

کله چې انسان دا ژور او تورتم کورونه وویني اود مړو دغه پايلي (خاتمي) ته ځير شي چې په تنګ قبر کې یې کېبدی او

دپاسه تيرې او خښې پري برابري کړي او بنه ډېره خاوره پري واجوي او بيا ژوندي خلک بيرته راونکړي د مال په وېشلوې

۲- رواه أبو داود (1616) وأحمد 5/ 233. والحاكم 1/ 351 وقال: هذا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه ووافقه الذهبي، عن معاذ بن جبل - رضي الله عنه -. والحديث حسنة الألباني في "الإرواء" (687).

۳- امام البانی وانی : حسن دی ، حدیث نمبر: 165 په صحيح الجامع

پیل وکری او خاص خیزونه بی هم وویشی او بنسخه بی په نکاح کری خه وخت وروسته بی بالکل هیرکری سره ددې چې په

ژوند کې تول واک او اختیارداده سره وه. امر به بی منل کیدواود ویلو به بی چا مخالفت او نافرمانی نه کوله، نوکله چې بیو

مسلمان هدیرې ته ورشی او پدې کې فکر وکری نود پیغمبر صلی الله علیه وسلم پدې مبارک ارشاد به پوه شي او حکمت

به بی ورته خرگند شي چې فرمای:

"فَرُّوْرُوا الْقُبُورَ؛ فَإِنَّهَا تُذَكِّرُ الْمُؤْتَ."²⁹ زیارت زیارتونو ته ورشی خکه دا انسان ته مرگ ور په یادوي.

دمري پريمونخل او په جنازه کې ئې گۈبون كول :

كله جي موي مينىجي او په جنازو ئې گۈبون كوى، نود لرگى په تخته هري خواته د مري را ابولدا پخپله لوى پند او

نصيحت دى، خکه که چيرې ژوندى وي نود خپل توان په وسیله به بی هيچاته دا اجازه نه وه ورکرې چى دى بىنندىكىرى

او په تخته بې واچوي يا ددى جرات وکرې او دده له اجازې پرته به خولك ورنىدى شوي هم نه وه. بىايى دير قوي او د لوى

ھىبت خېتن بە و مگرد مرگ پە وسیله داسې يوغلى او بې حرکتە جسم ترې جور شو چې مىنځونى بې پخپله خوبىسى هر

لوري ته اروي او وينىخي بې. كله بە چى مکحول د مشقى رحمة الله علیه كومه جنازه وليدله ويل بە بې: راخى چى خو، مور

روان يودا خومره لوى پند او نصيحت دى، او خومره لوى غفلت او بې پرواينى ده، لومۇنى شخص مەروي قبرتە بې بىايى او

وروستنى ناپوه او بې عقل ژوندى ورخنى هيچ پند او نصيحت نه اخلى. حضرت عثمان رضى الله عنه بە چى پە كومه جنازه

کې گۈبون وکر او په قبر بە ودرىد دېربە بې ژدل، يوكس ورتە وویل: كله چى جنت او دوزخ ياد شي تە نه ژاپى او چى پە قبر

و درېرىپى بىا ژاپى ؟ ده مبارك و فرمایل چى ما د پیغمبر صلی الله علیه وسلم خخه او ربىلى دى چى ويل بې بې: "إِنَّ الْقَبْرَ أَوَّلُ

1- صحيح مسلم حدیث نمبر ۹۷۴. د پیغمبر صلی الله علیه وسلم قول : اللهم اغفر لاهل بقیع الغرق .

مَنَازِلُ الْآخِرَةِ ، فَإِنْ نَجَا مِنْهُ ، فَمَا بَعْدُهُ أَيْسَرُ مِنْهُ ، وَإِنْ لَمْ يَنْجُ مِنْهُ ، فَمَا بَعْدُهُ أَشَدُ مِنْهُ }³⁰ ژیاره: د آخرت د منزلونو خخه

لومړۍ منزل قبر دی خوک چې ددي له عذاب خخه وړغورل شي بیا وروستني منزلونه پېرآسانه دي ، او خوک چې ددي

خخه ونه ژغورل شي او په کې ګيرشي بیا راتلونکي منزلونه دېرسخت دي.

نيکانوته ورتلل او پوبنتنه ې کول:

دنیکانو پوبنتنه زره بیداروي ، همت پیدا کوي، اراده او قصد تینګوی، ځکه چې زیارت کوونکي (پوبنتونکي) خلك نیک او

متقي کسان ويني چې د الله جل جلاله په بندګي او عبادت کې هڅه او هاند کوي يوله بل خخه مخکي کېري او مسابقه

کوي، مقصد يې یوازی د الله جل جلاله رضا، او د جنت ګټل او لاس ته راودل وي،

او په نفسیاتي غوبنتنو کې ې له ډوبیدلو خخه ځانونه ګوبنه کېري او مخونه ې په ترې ګرځولي دي او په دنیایي کارونو

ځانونه ډېرنه مصروفوي ځکه چې دا پدې نیکه او لویه لاره باندې د تللو مخنيوي کوي. الله جل جلاله خپل پېغمبر صلی

الله عليه وسلم ته لارښوونه کړیده چې ددې خلکو سره یو خای پاتې شي { وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْفَدَاءِ

وَالْعَثْيَرِ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَمْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلَنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ

أَمْرُهُ فُرُطًا} د کېف سورة 28 آیت .

ژیاره: او بند (تینګ) کړه نفس خپل له هغو کسانو سره چې بولی (عبادت کوي) د رب خپل په سبا (د ورځې په لومړنی

برخه کې) او بیکاه (د ورځې په وروستي برخه کې یعنی تل) غواړي دوى ذات (رضاء) د الله.

1- مسنـد احمد بن حنـبل ج 1 ص 63 سنـن ترمـذـي دـحـيـثـ نـمـبرـ 230 . اـمامـ البـانـيـ وـبـلـيـ دـيـ (ـحـسـنـ) دـيـ دـحـيـثـ نـمـبرـ 1684 پـهـ صـحـيـحـ الجـامـعـ کـيـ روـايـتـ کـرـيـ .

حسن بصری رحمة الله عليه ته چا وویل ای ابو سعیده: مورته لاروښایه ایا ده ګلکو سره کښینو چې مور تردي پوري

وپروي چې نبردي زدونه موله وپري خخه وخیزی، حسن بصری ورته وویل: که چېږي د دادسې ګلکو سره کښینې چې تا

وپروي ترڅو چې ډاډ (دزده آرام) او اطمئنان درته ورسیږي ډېر غوره دی د هغه کسانو له ملګرتیا خخه چې تاته اطمئنان

درکوي ترڅو چې د دار او وپري سره مخامنځ شي.

دوهم فصل بدہ پایله او د هغه نښی

بدہ پایله داده چې یوانسان پداسي حالت کي مرشی چې دالله جل جلاله خخه ئی مخ گرخولی وي ، دالله جل

جلاله احکام ئی په ځان نه وي منلى ، خپلو ګناهونوته ئی دوام ورکړۍ وي نوبې له شکه دغه انجام دير بد او د تشویش ورد

دي ، چې نیکان خلک ډېرزیات تری ویریږي او الله جل جلاله ته زباتی دعاکانی او تضرع کوي ترڅود داسی انجام خخه بچ

شي . دمرګ په وخت کي په ځینو ګلکو داسی نښی ظاهريږي چې په بدی پایلي دلالت کوي الله جل جلاله مودتري وساتي ،

د مثال په ډول لکه د شهادت دکليې وي لو خخه مخ گرخول ، يا دمرګ په وخت کي ځیني بد او محرم الفاظ ويل دلتنه باید

ځیني مثالونه دوضاحت لپاره وراندی شي او هغه داچي : یوکس ته دمرګ په وخت کي وویل شول چې لا اله الا الله کلیمه

ووایه هغه شخص وویل چې ماته به خه ګټه ورسوی ځکه ما هیڅ مونځ ندي کړي . همدارنګه امام ابن رجب رحمه الله په

خپل کتاب جامع العلوم والحكم کي دامام عبدالعزيز بن ابی رواد رحمه الله له قوله ليکي : هغه واي : زه یوکس ته راغلم

چې دمرګ په بستړ پروت وه د لا اله الا الله کلیمي تلقین ئی ورکاوه هغه شخص وویل : هغه په دغه وي لو کافر دی او په

همدی حالت مړشو . او همدارنګه واي چې مائی په هکله پوښتنه وکړه راته وویل شوه چې هغه شخص به شراب خښل ،

عبدالعزير حمه الله به ويل : دکناهونو خخه وویریوی خکه داهفه خه دی چي زه ئى غورخولى يم . بده پايله دوه مرتبى لرى

الله جل جلاله مود ترى وساتى . يوداچى دروح دقپض كيدوپه وخت كى په زره باندى يوحالت راشى چى دا دشك ، انكارله

سببە رائى نوروح پە همىدى حالت کى قبض كېرى او دا ددە او الله جل جلاله ترمنغ دېرىپە دەول واقع كېرى او دغە

حالت دېنده دائى لرى والى دالله جل جلاله درحمت خخه او دەمىشە نى عذاب لامى كرخى . دوھەمە مرتبە دېدى پايلي

تراولنى خخه لېركەمە دە اوھە داچى دمرگ پە وخت كى دانسان پە زره باندى د دنيائى كارونويا كوم ناروا غوبىستنى خخه

كوم خە ورباندى غالبيرى او داشى ئى پە زره کى شكل اخلى او انسان پە همىدى حالت د دنيا خخه رحلت كوى ، كە دغە

شخص سودى كارونە كوى پە همىدى سره مرى ، او كە رشوت اخلى پە همىداسى حالت مېكېرى ،

كە مخدەرە توکى كاروی پە همىداسى حالت سره مېكېرى ، او كە پە خلکوباندى ظلم كوى پە همىداسى حالت کى بە مېكېرى

، او كە ناروا لۇخۇ عكسىونوته گورى پە همىداسى حالت کى مېكېرى او داسى نوركناهونە يعنى پە هفە شكل بە

مېكېرى چى كومە گناھ ئى پە دنياكى خوبىو، دەمىدى كناهونو عذاب بە ورتە رسىپى چى اصل توحيد ورسە وى . بىدى

سرە معلومىپى چى دېدى پايلي لاملونە خىنى پە تولىزدۇل ذكرشۇل باید ئان ترى وسائل شى او دىزىيات خطرناك خخە پېل

بىاھىداسى بىكتە خواتە وراندى كېرى : چى ترتىلولو اوچت او دېر خطرناك سبب ئى دعقيىدى فساد دى كە دچا عقىبدە

خرابە او فاسدە شى نو باید دالله جل جلاله خخە مرستە او پە دين باندى دى ثابت پاتى كيدو دعا وغواپى خکە چى دچا

عقىدە سەمە نە وى دھە شخص ھىچ عمل دقپبول ورندى كە هەرخۇ يو خوك كوبىنېن وکېرى خکە چى دعمل دقپلېدو

لپارە دوه اساسى شرطونە دى يو: ۱- دشريعىت سره مطابقت. ۲- دېيغىمېر صلى الله عليه وسلم متابعت. نو كە يوشىط ھم

موجود نشى نودانسان عمل نە قبلىپى . ئى دعمل لە لورى ككۈرى ، دکناهونوپە كولوکى جرأت ولرى او دكوم فکراو سوج

پرته ئى په کولو اقدام کوي ، بئائي دغه شخص پدي حالت اخته چي مرگ پري راشى او د توبى پرته د دنيا خخه لارشى نو

عاقل انسان ته ضروردى چي ديرزيات دغه تكى ته متوجه شى ترخوئى زره دهه محرم او ناروا خه نه را بيل كرى چي

ورپورى تړلى وي ، او خپل زده ، ژبه او اندامونه دالله جل جلاله طاعت او ذکرباندی مشغول او مصروف وساتي او په هر

خای او هروخت کي باید دالله جل جلاله دعبادت خخه لري نشي ، نودهمدی بنی پایلی دترلاسه کولو په خاطر ددي

حساسی لحظي نه په ګتی پورته کولو هڅه وکړي چي د دائئې شقاوت او بدېختي خخه وړغورل شي .

پخوانی نیکان به د بدی پایلی (خاتمې) خخه ډېروپړېدل:

سهل تستري رحمة الله عليه واي: د بدې پایلی خخه د صديقينو (ريشتينو مسلمانانو) وېره په هر خوختښت او حرکت کې

وي او الله جل جلاله ددوی په هکله فرمایلي دي: {وَقُلُوبُهُمْ وَجْهَهُ زِرْوَنَه يَبِ دَالِّهِ جَلَ جَلَالَهُ لَهُ عَذَابٌ وَبِرِيدُونَي وي.

او باید په هره لحظه او وخت کې د بنده سره بدې پایلی (خاتمې) سره د مخ کيدلو وېره وي خکه چي وېره د عمل او کار

لامل کېږي بیشکه پیغمبر صلی الله عليه وسلم فرمایلي دي: "قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَنْ خَافَ أَذْلَاجَ ، وَمَنْ

أَذْلَاجَ بَلَغَ الْمَنْزِلَ أَلَا إِنَّ سِلْعَةَ اللَّهِ غَالِيَةٌ أَلَا إِنَّ سِلْعَةَ اللَّهِ الْجَنَّةُ"³¹ ژباره: خول چي د دېشنمن د حملې او یرغل خخه وېړېري نو

دشېي خپل خان محفوظ خای ته رسوي او چاچي دا کار وکړ خپل هدف ته ورسید، پدې خبر اوسي چي د الله جل جلاله

توبنه او متعاع د جنت نعمتوونه دي، ډېر اوچت او د قدر وردې او پدې خبردار اوسي؟ چې د جنت قيمت نېک عملونه دي:

امام طيبي رحمة الله عليه واي: دا مثال د آخرت تلوني ته دى چې شيطان بې په لاره ولاردي او نفس ، دروغجنې هيلى بې

مرستندويه دي خول چې بیداروي او نيت بې په عمل کې خالص وي د شيطان له چل خخه به په امن وي)). (ژبارن). مګر

1- صحيح مسلم كتاب الجنة حدث نمبر 2877³¹

کله چی انسان مرگ ته نئدی شي نودا مناسبه او غوره خبره ده چی باید دهیلی او اميد لوري پي غالب شي او الله جل جلا

له ته د ورتلوشوق اورغبته پي زيات شي په يقيني توکه هغه خولک چي الله جل جلاله ته د ورتلوشوق اورغبته لري الله

جل جلاله هم دهجه ورتلل خوبنوي پيغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلی دي: «**لَا يَمُوتُنَّ أَحَدُكُمْ إِلَّا وَهُوَ يُحْسِنُ الظَّنَّ**

بِاللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ».³² امام خطابي واي: دحسن ظن خخه مطلب نيك عمل دي . ژياره: ستاسو خخه دي هيڅوک نه مرکبې

مکرپداسي حال کي دي مړشي چي په الله جل جلاله باندي درحمت او مغفرت کولوهيله اونيك ګمان ولري.

دېرو جاهلو او ناپوهو مسلمانانو د الله جل جلاله په زيات رحمت او بشني تکيه کړي او په زياتو ګناهونو کي ننوتلي دبديو

خخه نه منع کېږي او د کوم وخت خخه چي د الله جل جلاله په مغفرت، عفوی او ديررحمت پوه شوي دي دا ددي لوی

لامل شوئ چي نور په هم د ګناهونو په دوام ځانونه هلاکت ته رسولي ، دا دېره ځرکنده غلط او لویه خطاده او هجه په

ځایه استدلال دي چي انسان د هلاکت کندي ته رسوي الله جل جلاله بښونکي او مهربان ذات دي ،

ولی همدا رنګه سخت عذاب ورکوونکي هم دي لکه خنکه یې چي دخپل سپیخلي کتاب قران کريم په دېرو ځایونو کي په

خرکندو تکو بيان کېیدي او فرمای: {**نَبِيٌّ عِبَادِيٌّ أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ** (49) **وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ**} . د الحجر

سورة 49 آياتونه .

ژياره: خبرکړه (ای محمده) بندکان زما (پدې) چي بیشكه زه همدا زه بشنه بښونکي (د ګناهونو) او د دېررحم والا یم (د

اجرا او ثواب په انعام سره). (او بل پدې) چي بیشكه عذاب زما (هم) همدغه عذاب دېردرد ناك دي. په بل خاي کي الله

جل جلاله فرمای: {**حَم (1) تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (2) غَافِرُ الذَّنْبِ وَقَابِلُ التَّوْبَ شَدِيدُ الْعِقَابِ**}

د غافر سورت (1-3) آياتونه .

(2) مسنـد احمد ، الـاتـحـاف الجـلـى نـمـر ۱۴۸۷ او مـسـلم كـتـاب الجنـه نـمـر ۲۸۷۷ او اـبـوـدـاؤـدـ الجنـائزـ نـمـر ۳۱۱۳

ژیاره: نازلیدل ددی کتاب (قرآن) له (جانبه) د الله جل جلاله دی چی (ددی) بنه غالب قوي (په انفاذ د احکامو) بنه

عالم دی (پر هر خیز) بشونکی د گناهونو دی (گناه کونکوته) او قبلوونکی د توبه دی (توبه کوونکولره). معروف کرخی

رحمه الله عليه واي: د هغه ذات خخه درحمت هيله او اميد چې ته يې نافرمانی کوي عار او حماقت دی.

خينو علمانو ويلي دي : چاچې په دنيا کي ددری درهمو (روپيو) په غالسره یوغري درخېنې پربکرددې خبرې خخه هم مه بې

پرواكيره چې په آخرت کبني به سزا هم په همدي دول وي، نود يو مسلمان دپاره دا لازم دي او بايددېر کوبنبن، هڅه او

هاند وکړي چې دخلکو د قرضونو (پورونو) او نورو حقوقو خخه خان خلاص کړي او دا یقيني خبره ده چې څوک دخپل

مسلمان ورور سره کوم خیز لري ضرور به يې دقيامت په ورخ تري غواړي،

که قرضدارنيکي ولري تري اخستل کېږي به ، او که نه د حقدار بدی او گناهونه به پري ورواجول شي، بيشکه پيغمبر صلی

الله عليه وسلم خبرورکړي او فرمایلي يې دي: چې د مؤمن ساه او نفس به د هغه په پور (قرض) پوري ترهفه وخته بندي

ترڅو يې پور (قرض) ادا کړي شي.

د بدی پایلی اسباب:

1- وروسته والي په توبه کي :

يوازي الله جل جلاله ته له تولو گناهونو خخه توبه ايستل په هر بالغ انسان په هره لحظه او وخت کې واجب ده چې د الله

جل جلاله دا فرمان هم پدې دلالت کوي : {وَنُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ} د نور سورت (۳۱) آيت.

ژیاره: او توبه وباسي تاسي الله جل جلاله ته تول ای مؤمنانو دپاره ددی چې خلاصي وموسي (په دنيا او آخرت

کبني). پيغمبر صلی الله عليه وسلم سره ددی چې تول مخکيني او وروستني گناهونه او خطاكاني ورته بېنل شوي وي بياي

هم الله جل جلاله ته په ورخ کې سل خله توبه ایستله. پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایی: { «يَا أَيُّهَا النَّاسُ تُوبُوا إِلَى اللَّهِ» }

فِإِنَّ أَتَوْبَ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ مِائَةً مَرَّةً»³³

ڦیاره: ای خلکو الله جل جلاله ته توبه وباسی ځکه چې زه په ورخ کې سل خله الله جل جلاله ته توبه وباسم. په یقیني

توګه پیغمبر صلی الله علیه وسلم په بل څای کښی په خرکند دول بیان کړی دی: «الثَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ»³⁴.

ڦیاره: هغه خوک چې د گناه څخه توبه وباسی داسې دی لکه هیڅ گناه پې چې نه وي کړي دخلکو په اړوند د ابلیس ده ګه

بریالیو مکرونو څخه یو هم د توبې وروسته والی دی چې وايی خیر دی توبه به وباسم او گناه کوونکي ته دا په زده کې

وروچوی چې وخت ډیردی د توبې د ایستلو په اړه دومره تیزی مه کوه او که اوس توبه وباسی بیابه گناه ته یېرته راوکرخی او

بیا د دتوبې دقپلیدو امکان نشته نو پدې صورت کې به دوزخی شي او اور ته به ننزوې، او یا دا په زده کې وروچوی کله چې

پنځوسو یا شپیتو ګلونو ته ورسیږي بیا به خالصه او سوچه توبه وباسی ،

همیشه به په جومات کښی وي او ډېرنیک عملونه به وکړي ، اوس خوان پې او د عمرغوتی دی لا تراوسه نده غوریدلې ،

ډېر وخت باید په مزو او خوندونو کې تیرکړي، دالله جل جلاله په طاعت او عبادت باندي د لا داوس څخه خان مه په

تكلیفوه او داسې نور.

خینی خلک وائی چې کله مړی و خاندی (تبسم) دا هم د بنی پایلی دنبسو څخه کنبل کېږي خوشیخ منجد الصالح پخپله

ویب پانه کی لیکی : کوم خه چې مورته معلوم دی کوم داسې صحیح او واضح شرعی دینی نص نشته چې د مرگ په وخت کی

تبسم د بنی پایلی د نښو څخه ده مکرد کنبو نصوصو څخه داسې معلومېږي چې که مړی نیک بخت او نیک عمله وي نو کله

۱- ابن حجر عسقلانی، فتح الباری ج 11 ص 104³³

۲- صحيح مسلم حدیث نمبر 2702

چی در حمت ملائیک و وینی چی سپین مخونه او ورسره د جنت خوشبویه کفونه موجود وی ، بیا کله چی ملک الموت ورته

راشی دسرسره ئی کینی اوورته وبه وائی چی :

ای مطمئنیه نفسه دالله جل جلاله مفترت رضامندی ته لارشه . دغه حدیث شریف امام احمد رحمه الله دحضرت

براء رضی الله عنہ په روایت سره راوری دی: نوکله مری ددی له امله تبسم کوی لکه دغه حدیث شریف چی دلالت پری

کوی رواه احمد عن طلحة بن عبید الله عندما زاره عمر وهو ثقیل وفيه: إني سمعت من رسول الله صلی الله عليه وسلم

حدیثاً ما منعني أن أسأل عنه إلا القدرة عليه حتى مات، سمعته يقول: إني لأعلم كلمة لا يقولها عبد عند موته إلا أشرق

لها لونه ونفس الله عنہ کربته، قال: فقال عمر: إني لأعلم ما هي، قال: وما هي؟ قال: تعلم كلمة أعظم من كلمة أمر بها

عمره عند الموت: لا إله إلا الله؟ قال طلحة: صدقت هي والله. ومحل الشاهد من الحديث قوله: أشرق لها لونه. ولكن هذا

مع النطق بالشهادة³⁵

ژیاره : امام احمد رحمه الله دحضرت طلحه بن عبید الله رضی الله عنہ خخه روایت کری چی حضرت عمر رضی الله عنہ

ورته راغی او حضرت طلحه سخت مريض وہ نوبدي حدیث دی چی : ما دېيغمېر صلی الله عليه وسلم خخه يو حدیث

اوريدلى دی مانه منع کوی چی په اړه ئی پونستنه وکرم مګرزا تو انائی تردی چی مړشو، ما اوريديلى دی چی ويیل ئی :

ما ته یوه کلیمه معلومه ده چی یوشخص ئی دمرگ په وخت کی ووائی رنگ ئی تازه ، او تکلیف ئی تری لری شی . وائی ،

نوع عمر رضی الله عنہ وویل :

1- امام احمد په مسند أبي محمد طلحه بن عبید الله په (نمبر 1384) روایت کری ، امام البانی وائی : سند ئى صحیح دی ، او ابن حبان په همدى دول سره روایت کری ، امام حاکم په (351، 350 / 1) والزيادة له، او ويیل ئی دی " صحیح علی شرطهما " ووافقه الذهبي . احکام

الجناز ص ۳۴

زه بنه پوهیرم چی هفه کومه کلیمه ده . حضرت طلحه وویل : هفه کومه ده ؟ عمر رضی الله عنہ وویل : ته پوهیرم کومه

کلیمه به اوچته دهه کلیمی خخه وی چی خبل تره (کاکا) ته ئی دهه دویلو امرکری وہ هفه : لاله الا الله کلیمه ده ،

حضرت طلحه رضی الله عنہ وویل : ربستیا د وویل همدغه ده په الله قسم .

دحدیث شریف خخه شاهد د محل دادی چی . اشراق لە لونە . یعنی دمغ رنگ ئى روپانە شو ، مگرددی سره چی د شھادت

کلیمه به ھم وائی . دا هفه شیطانی چلونە او فریبونه دی چې د توبې په وروسته والی کې یې شیطان په کاراچوی :

2: د سوف لفظ :

خینو پخوانیو نیکانو ویلی دی : تاسود ((سوف)) د لفظ خخه وېروم (او دا دوروسته والی په معنی دی) خکه جی دا د

شیطان لوی لبکردى ،

د قاطع مؤمن ساری (مثال) دا دی چې د هری گناه خخه الله جل جلاله ته توبه وباسی خکه چې د بدی پایلې (خاتمی)

خخه وېږدی او د الله جل جلاله سره مینه لري . او هفه گناه کوونکی چې وايی خیر دی توبه به وباسم او خپله توبه

وروسته کوي د هغو خلکو په شان دی چې د خپل سفر دپاره کلی ته ننوزي . هفه خولک چې خپل کارونه بنه برابروی د خپل

سفر تول ضرورتونه او اړتیاوې ترسره کړي او د تک دپاره تیار ناست وي ، گناه کوونک او سست انسان هره ورڅ وايی : سبا

ته به خان تیار کرم په همدي کې شې سبا کوي ترڅو چې د کاروان مشراعلان وکړي او ده هېڅ یو ضرورت هم نه وي پوره

کړي په دنیا کې خینې خلک همدا مثال لري . هفه مؤمن مسلمان چې د خان غم یې خودلی وي نیک عملونه یې کړي وي او د

بدیو خخه یې خان ڙغورلی وي .

کله چی مرگ ورته راشی پښیمانی نه کوي مګر کناه کوونک مسلمان چې په خپل ځان ې ظلم کړي وي د الله جل جلاله حق ې نه وي پرخای کري او د خلکو حقوق ې خورلي وي وروسته د مرگ څخه به واي: اى ربه ما بيرته دنیا ته ولېره پساني نيك عمل وکرم اوستا د عذاب څخه د خلاصون لاروموم.

۳: د ګناه سره مينه او په هغې ځان عادت کول:

کله چې انسان کومه ګناه خوبنه کړي او مينه ورسه پیدا کړي او ده ټې نه توبه ونكړي شیطان د هغه په زړه د ګناه په وسیله منکولي لکوي د ژوند په وروستيو لحظو او شیبو (دسape وتلو) کې هم د انسان په عقیده خپل حاکمیت تینکوی تردې چې خپلواں ې د لاالله الا الله کلیمه ور په یادوی او تلقین ورکوي چې له دنیا څخه د تلو وروستی خبره ې د توحید مبارکه کلیمه شي مګر ګناه ې په عقل او عقیده غالبه کېږي او داسي اغیزه پري کوي ، پداسي خیزاخته کېږي چې هیڅ ګه نلري، چې ځینې ې د بیلکې په توګه وراندي کوو:

يوسپې په بازار کې د لال و، کله چې مرگ ورته راغي اولاد ې د کلیمي ویلو تلقین ورکاوه او ورته ويل ې لاالله الا الله ووايہ نوده به ويل: خلور نيمې ، خلور نيمې (يعني خپل روپی به ې حسابولې).

يوبل سپري ته چا وویل: لا الله الا الله ووايہ هغه خپله معشوقه یادوله او خپل بد اعمال به ې تکرارول. یوه بل سپري ته وویل شو چې: لا الله الا الله ووايہ نو هغه د سندرو په ویلو پیل وکړدا کيسې په جواب کافي 96 مخ کې وګوري .

او ځینې داسي هم وي چې مرگ ورته راشی او دی په ګناه کې ډوب وي نوالله جل جلاله ته به هم په همداسي وخت او حال کې ورشي چې ددي په وسیله به الله جل جلاله پري په ټهرا کېږي په یقیني توګه پیغمبر صلی الله عليه وسلم فرمایلی دي:

"مَنْ مَاتَ عَلَىٰ شَيْءٍ بَعَثَتْهُ اللَّهُ عَلَيْهِ"³⁶ ڇيارة: خوک چې په کوم حالت مرشي الله جل جلاله به ې پداسي ډول ېيرته ژوندي

کري چې د همغه کارپه کولو به بوخت وي. دا حدیث حاکم روایت کري د مسلم په شرط یې صحیح بلی دی اوذھی هم

ورسره موافق دی مستدرک .

- اوردې هيالي:

دا ددپرو خلکو د بدختي لوی لامل دی کله ې چې شیطان دوکه کوي خیالی تصویرورته انځوروی اوورته واي په مخکبی

اوړد عمر او دېر کلونه لري پدې کې به خپل اوچت اړمانونه پوره کري.

نو ناپوه انسان ددې کلونو سره د مخامنځ کيدو او دارمانونو د لاس ته راولو دپاره د هرڅه که رواوي يا ناروا پوخ هود

کوي، آخرت هیروي مرک نه یادوي او که کومه ورڅ د مرګ سوچ او فکر ورشی نو ددې یاد خخه څان ډېر په تنک، خفه،

اوستړی حس کوي څکه چې درفاهیت دنبه ژوند مزي او خوندونه ې خرابېږي او پېغمبر صلی الله عليه وسلم ددې خخه

ډېرسخت وېرولي یو او فرمایي ې دی: " وَعَنْ «عَلِيٌّ» رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ رَفَعَهُ: «إِنَّ أَشَدَّ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ حَصْلَتَانِ: اتِّبَاعُ الْهُوَى

وَطُولُ الْأَمْلِ، فَأَمَّا اتِّبَاعُ الْهُوَى فِإِنَّهُ يَصْدُ عَنِ الْحَقِّ، وَأَمَّا طُولُ الْأَمْلِ فِإِنَّهُ أَحْبُّ لِلَّدُنْيَا»³⁷

ڇيارة: د دوه خويونو د کولو خخه موزیات وېروم یود نفس د غوبښتو تابعداري او پېروي او بل اوړدې هيالي او اميدونه دی

څکه چې دنفس پېروي انسان د حق منلو خخه منع کوي او اوړدې هيالي لرل دننيا سره مينه لرل دي او په زړه کې خاي

ورکول دي.

1- امام حاکم په ۴/۳۱۲ په ۷۹۴۳ روایت کري او د امام مسلم په شرط یې صحیح کري او امام ذہبی ورسره موافق دی على شرط مسلم ووافقه الذہبی. امام البانی په "سلسلة الأحاديث الصحيحة" (283) 1 / 510 مصحیح کري دی .

1- احیاء علوم الدین 354/4 مخ کی ددی حدیث په تخریج کی ليکي : این ای دننيا په ضعیف سند سره روایت کري دی .

کله چی انسان دنیاد آخرت خخه زیاته خوبنہ کری او بنه یی وبوی نود هغی په بنایست ، بسکلا او خوندونو کی داسې

مصروف شي چې په جنت کې د هغه کور د جورېست چې الله جل جلاله صدیقینو، شهیدانو او نیکانو سره ورته خوش

کری وي مخ وکرخوي پداسي حال کې چې پدې کسانو الله جل جلاله خومره لویه پیروزینه او احسان کری او خومره بنه

ده دداسي خلکو ملکرتيا، چې الله جل جلاله د چا په برخه کري وي.

له دنيا خخه د هيلو د پړکولو اثر پدې ډول خرگندېري چې انسان نیک عملونه په تیزی سره ترسره کری او د عمره ره

لحظه او شيبه غنيمت وکفي حکه چې ساه کانې په شماردي اوورځي تاکلي شويدي او هغه خه چې تيرشول بيرته نه راکرخي

او په لارکې دېر خندونه لوري ژوري شته، پېغمبر صلی الله عليه وسلم په خپل مبارک ارشاد سره داسي را بسوولي دي. «

بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ سَبْعًا هَلْ تَنْظُرُونَ إِلَّا فَقْرًا مُنْسِيًّا أَوْ غَيْرَ مُطْفِيًّا أَوْ مَرَضًا مُفْسِدًا أَوْ هَرَمًا مُفْنِدًا أَوْ مَوْتًا مُجْهِزًا أَوْ الدَّجَالَ

فَشَرُّ غَائِبٍ يُنْتَظَرُ أَوْ السَّاعَةُ فَالسَّاعَةُ أَذْهَى وَأَمْرٌ»³⁸.

ژباره: اووه کارونه په تیزی او چالاکي ترسره کری او د فتنو د راتلو خخه مخکي باید نېک عملونه وکری او هغې ته پام

وکری او ددي خخه پخوا چې په تاسو داسي فقر او مسکيني راشي چې د عبادت او اطاعت په کولو کې خند شي ، او يا داسي

ډېر مال پیدا کری چې ستامي د سرکشی سبب وکرخي ، او عبادت پرې هير کری او يا داسي سخت مرض سره مخامنځ شي

چې د بدن توان موله منځه یوسې او بيا عبادت نشي کولائي او يا داسي بودا توب ته ورسېږي چې خبرې مو په والک کې نه وي

او يا داسي مرګ درته ورسېږي چې د توبې او يا وصبيت وخت په لاس درنشي او يا ددجال تر راتلو پوري انتظار کوئ چې

وخت ډېردي او بنه عمل به وکړو خوک چې د ددجال راتلو ته ګوري نو ددجال ډېر بد او پې خيره خيزدي ، او يا دا جې دقیامت

1- د احادیث ترمذی په 2306 نمبر کتاب زهد کی روایت کری او ویلى دی حسن او غریب دی ، شیخ البانی وائی: ضعیف دی سلسلة الأحادیث الضعیفة 1666
ضعف الجامع الصغير (2315)

راتلو ته کورئ نو قیامت هم دبر سخت او دبر تریخ دی، په انسان باندی چې په دنیا کې خومره ستونزې تیرې شوې وي

دهغو تولو خخه دبر ستونزمن دی د حدیث مطلب دادی چې انسان باید د دغوغ خیزونود راتلو او واقع کيدو خخه وراندې

نيک عمل وکړي. عبد الله بن عمر رضى الله عنهم اوویل: پیغمبر صلی الله علیه وسلم زما په اوړه لاس کیښود او وې

فرمایل: "كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ ، أَوْ عَابِرٌ سَبِيلٍ"³⁹ ژیاره: ای عبد الله په دنیا کې داسي اوسيږه لکه یو پردي اوډ لېږي

وطن اوسيدونکي. په نابلد خای کې او یا په لاره تېږدونکي مسافر. عبد الله بن عمر رضى الله عنهمابه ویل: کله چې شپه

دریاندې راغله بیا د سباہ انتظارمه کوه او که دریاندې ورڅ شوه بیا د بیگاه په انتظارمه اوسمه په روغواли کې دومره خه

برايرکړه چې په مرض کې درپه کارشي او په ژوند کې دومره خه تیارکړه چې په مرګ او آخرت کې د مشکل پري حل شي.

پیغمبر صلی الله علیه وسلم مؤمنان له اوړدو هیلو لولو خخه منع کوي: پیغمبر صلی الله علیه وسلم مؤمنانو ته ددي نسوونه

کړي ده، د دیرو اوړدو هیلو په ټکه یې لري او د دنیا په اصل او حقیقت یې پوه کړي:

دا اوړدو هیلو په هکله د علی رضى الله عنہ وینا:

حضرت علی رضى الله عنہ ددوه خیزونو خخه دبر وېږیده یوه، اوړده هیله او اميد بل د نفس متابعت او پیروي ده. ده

مبارک وویل: "فَآمَّا طُولُ الْأَمْلِ فِينِسِي الْآخِرَةِ وَأَمَا إِتَابَعُ الْهَوِي فَيَصُدُّ عَنِ الْحَقِّ وَكَانَ يَقُولُ: أَلَا وَإِنَّ الدُّنْيَا قَدْ وَلَتْ مُذْبَرَةٌ

وَالْآخِرَةُ قَدْ أَسْرَعَتْ مَقْبِلَةً وَلَكُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْهَا بَنُونَ فَكُونُوا مِنْ أَبْنَاءِ الْآخِرَةِ وَلَا تَكُونُوا مِنْ أَبْنَاءِ الدُّنْيَا فَإِنَّ الْيَوْمَ عَمَلٌ وَلَا

حِسَابٌ وَغَدَأً حِسَابٌ وَلَا عَمَلٌ"⁴⁰ ژیاره: هغه اوړده هیله اخترت هېروي او د نفس پیروي انسان د حق خخه منع کوي او

۲- فتح الباری / ۱۱ / ۲۳۷ د حدیث نمبر ۴۶۱۶
صحیح مسلم کتاب الجنہ نمبر د حدیث ۲۸۷۷⁴⁰

بندوی پې، او ده مبارک به ويل: پدې پوه شئ چې دنيا شاته لاره او اخرت په ډېري تيزى سره مخ ته رائي او د هريوه لپاره بلونکي او خوبسونکي دی نوتاسود اخرت غوبستونکي او خوبسونکي شئ او د دنيا خوبسونکي مه کېږي ځکه چې نن ورخ عمل شته حساب نشه او سبا حساب شته عمل نشه.

په اسلام کې ناخاپي مرگ بد کنل شوي دی ځکه چې انسان ته فرصت په لاس نه ورخي اونه د توبې او بشه عمل زمينه ورته برابرېري بساي د کناه په حالت کې وي او پايله پې بدې شي.

٤: پخپله څان وژل:

کوم مسلمان ته چې غم او مصیبت ورسید صبرې پې وکړ او د الله جل جلاله څخه ې اجر و غوبنت نوالله جل جلاله به اجر و رکړي او که چېغې پې وهلي ناخوبني ې خرکندوله څان ې خفه او په تنک باله، بشه او غوره لاري له مشکلات او مرضونو څخه همدا څان وژنه بلله، نو په یقیني توګه کناه ې غوره کړه او د الله جل جلاله قهر او غوسې ته ې په تلوار مخه کړه، امام بخاري رحمة الله عليه د حضرت ابو هریره رضي الله عنه څخه روایت کړي دی چې پیغمبر صلی الله عليه وسلم و فرمایل: "الَّذِي يَخْنُقُ نَفْسَهُ ، يَخْنُقُهَا فِي النَّارِ ، وَالَّذِي يَطْعُنُهَا ، يَطْعُنُهَا فِي النَّارِ" ⁴¹. ژباره: خولک چې خپل څان په زندی کولو و وزني په دوزخ کې به هم په همدي عمل باندي بوخت وي او خولک چې خپل څان د وسلې په سبب و وزني دجهنم په اور کې به هم په همدي کړنه لکياوي او خپل څان بهولي او و هي به ې. امام بخاري او امام مسلم رحمة الله عليهما دواړو له حضرت ابو هریره رضي الله عنه څخه روایت کړيدی چې هغه و فرمایل: "شَهِدَ رَجُلٌ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَيْرَرَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِرَجُلٍ مِمَّنْ مَعَهُ يَدْعُونِي إِلِّي إِسْلَامٍ هَذَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَلَمَّا حَضَرَ الْقِتَالَ قَاتَلَ الرَّجُلُ مِنْ أَشَدِ الْقِتَالِ وَكَتَرْتُ بِهِ الْجِرَاحُ فَأَثْبَتَهُ فَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ

الله أرأيَتِ الرَّجُلَ الَّذِي تَحَدَّثَتْ أَنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ قَدْ قَاتَلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مِنْ أَشَدِ الْقِتَالِ فَكَثُرْتُ بِهِ الْجِرَاحُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى

الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَا إِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَكَادَ بَعْضُ الْمُسْلِمِينَ يَرْتَابُ فَيَنِمَّا هُوَ عَلَى ذَلِكَ إِذْ وَجَدَ الرَّجُلُ أَلَّمُ الْجِرَاحَ فَأَهْوَى

بِيَدِهِ إِلَى كِنَائِتِهِ فَانْتَرَعَ مِنْهَا سَهْمًا فَانْتَهَرَ بِهَا فَأَشْتَدَّ رِجَالُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا يَا رَسُولَ

الله صَدَقَ اللَّهُ حَدِيثَكَ قَدِ انتَهَرَ فُلَانٌ فَقَاتَلَ نَفْسَهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا بِلَالُ قُمْ فَأَذْنْ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ

إِلَّا مُؤْمِنٌ وَإِنَّ اللَّهَ لَيُؤَيِّدُ هَذَا الدِّينَ بِالرَّجُلِ الْفَاجِرِ" ⁴² زیاره: یوسپی د پیغمبر صلی الله علیه وسلم سره د خیرپه غزا کې

کېدون وکړ او دې سپري خان مسلمان هم باله پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل: دا دوزخي دی، کله چې جګړه پیل شوه

نو دې سپري دېرسخت جنگ وکړ چې په نتيجه کې تېي شو، پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته یو صحابي وویل: ای د الله جل

جلاله رسوله د هغه سپري په هکله چې تا اوس وفرمایل هغه دوزخي دی، دیره سخته جګړه په وکړه او مرېشو پیغمبر

صلی الله علیه وسلم وفرمایل هغه دوزخ ته لار، نږدي وه چې خینې مسلمانان پدې سره شک وکړي او حیران شول، دوی

په همدي حالت کې وو چې یوسپی راغي او وې ویل: هغه سپري مړنشو بلکې هغه سخت تېي شو کله چې شپه شوه د تې

درد ته پې تاب او طاقت ونشوکړای نوبیا پې خپل خان پڅله وواژه او پیغمبر صلی الله علیه وسلم په پدې پېښه خبرکړ

هغه مبارک وفرمایل: "الله اکبر" زه پدې کواهي ورکوم چې زه د الله جل جلاله بنده او د هغه استازی (رسول) یم بیا پې

بلال رضی الله عنہ ته امر وکړ: "په لور آواز خلکو ته اعلان وکړه چې پرته له مسلمان خخه بل خوک جنت ته نشي ننوي

بیشکه الله جل جلاله د اسلام دین دیوه فاجر او بدکاره سپري په وسیله هم تینګوی او مرسته پې کوي"

متفق عليه: بخاري په 125/6 مخ او مسلم په 111 نمبر روایت کړی دی. —⁴²

۵: بد ملگری:

ددی دامطلب دی چی بدی پایی داسبابو خخه یوهم بدملگری ملگرتیا او دهه توصیی او نصیحت ته غورد اینسودل دی چی په اصل کی بد ملگری په ذریعه دجهنم کندی ته ورتیلوهله کیری او هغه داچی دغه بدملگری ئی په حقیقت کی دېسمن دی.

کله چی دخپل بد او ناکاره ملگری سره یوخاری شی نو د دنیا او دهه دزینت او بنایست په اړه ورسره خبری کوي ، دکناهونویه ارتباط ورسره غیربری نو دغه ملگری پدی سخت حالت کی کومه کته نه ورته رسوب بلکی پوره تاوان او زیان دی.

لکه چی دحضرت سعید بن المسیب خخه روایت دی چی دخپل پلارخخه روایت کوي چی کله : ابوطالب ته مرک راوردید پیغمبر صلی الله علیه وسلم ورته راغی دابوطالب سره ابوجهل او عبدالله بن امية ناست وہ نو پیغمبر صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل : ای کاکا! لا اله الا الله کلیمه ووایه چی دالله جل جلاله په وراندی پدی کلیمه باندی ستالپاره دلیل وراندی کرم ، نو پدی درشل کی ابوجهل او عبدالله بن امية وویل : ای أبوطالب ! ایا دعبدالمطلب دلاری او ملت خخه کرخی تردی چی دابوطالب آخری خبری داسی وی چی هغه دعبدالمطلب په ملت اولاره دی ، او ددی خخه ئی انکار و کړی چی کلیمه طیبه لا اله الا الله ووایی ، نو پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل : " لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ مَا لَمْ أَنْهَ عَنْكَ " ⁴³ یعنی : ترهفه به درته

مغفرت غواړم تر خومنځ شوی نه یم نو دالله جل جلاله دغه مبارک فرمان نازل شوچی : {مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالذِّينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَى قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ} [التوبه: 113][11].

⁴³- دغه واقعه ابن کثیر په تفصیل سره ذکر کیده سورت تویه آیت ۱۱۳ امام احمد مسنند (533/5) مخ امام بخاری په مناقب الانصار ، نمبر 3884 ، "فتح الباری" 7 / 193 ، امام مسلم 1 / 54 په کتاب الإیمان ، نمبر 24.

ڇيارة : نه دى روا پيغميرته او نه هفه کسانو ته چي ايمان ئى راوري دى داچي ببننه به وغوارى دپاره دمشركانو اگر که وي

دامشركان دخپلولي پس له هفني نه چي بسكاره شى دوى ته داچي بيشکه دوى ياران ددوزخ دى .

دامام زين العابدين رحمة الله عليه دغربت اويوازيتوب دقسيدي ڇيارة:

مسافر هفه خولك ندى چي دشام اويمن په سفر درومي اويواري وي، بلکي غريب اويواري هفه خولك دى چي يوه لحدته

ديوه کفن سره چي. مسافر دسفر اويوازيتوب په حالت کي په ، هفو خلکوچي کورونه لري اوکوربه وي حقوق لري . غريب

اوبي وطنه مسافرمه رته ، ترڅو وخت او زمانه تادخواري او ذلت سره مخامنځ نکري .

سفرمي او بددی قوت مي کمزوري شوي توپنه مي کمه او مرگ مي خپلې خواته کشوي زه دダメي گناهونو مرتکب شوي يم

چي هفه راته معلومي ندي، بلکي یواخي الله جل جلاله مي په پتو او بسكاره گناهونو خبردي .

الله جل جلاله خومره دلوی مقام او عظمت خښتن دى چي ماته يې وخت او مهلت راکړي ، زه گناه کولوته ادامه ورکوم

اوالله جل جلاله پټي ساتلي دي. دژوند شيې مي پرته له توبې خخه تيربرري، نه ڙاړم نه دوږي خه اثر راباندي شته او نه خفه

زه په خپل لاس دکناه کولو په واسطه دېښې دروازې بندوم، خو الله جل جلاله ماویني . په پې پروایي اوغفلت کې

دڅومره غې ګناه مرتکب شوم، څومره افسوس اوارمان دی چې په زده یې راته اوربل کري دی . ماپېږده چې په خپل حال

وژاړم ، افسوس وکړم اوله دنیاخخه دېند ، عبرت اوغم په کولو خدای په امانی وکړم . مامه ملامتوه اودد ی کارڅخه

ستړګی پټی کړه که زما په حال باندي خبرشې نومابه معذوروکې . ماپېږده چې خپلې اوښکې دتوئيدو په وخت کې پاكې کرم

، ايا داهيله شته چې دا اوښکې به زما دخلاصون سبب شي . زه خپل ځان داسي ګنډ چې دخپل کور په منځ کې په، یو فرش

پروت یم اوددوی لاسونه به مې یو خوا بل خواته اړوي . زه فکر کوم چې زما خخه تاودي ، خینې افسوس کوي اوخفه دي ،

خینې ژاري اوزما په مرګ خفگان خرګندوي . هغوي طبیب راولی چې زما دارو وکړي اوژه فکرنه کوم چې نن به طبیب ماته

څه ګټه ورسوی . دروح وتل مې سخت شوی دي ، دمرګ خواته کشول کېږم اودهرګ خخه مې په سختي دروح وتل پېل

شوی دي . دغرغري په وخت کې مې دجسم خخه روح ووتله ، دروح دوتلو په وخت کې مې دخولې لاري ترڅې شوې . زما

ستړګی پې وټړې اوټول راڅخه لارېل زما دژوندي پاتې کیدلوڅخه بې هیلې شول اوډکفن راودلو په لته کې شول . په چاچې زه

ډيرګران وم په منډه دمرو غسل خاني ته ورغلل ترڅومړي وينځونکي راولی او ماپېړمنځي . اوومې ويل اى خلکو یوادښانک ،

هوبنيار، بهه اخلاقې مړي وينځونکي ته اړتیالرم ، مړي وينځونکي راغي او جامي پې راڅخه ويستلى ، زه یې لوث او برښه کرم .

زه یې په تخته واچولم، او دپاسه یې راباندي او به واچولي ترڅو بدن مې پاک شي. درې څلې پې غسل راکړ او کفن یې

راوغوبت .

ماته یې پوره له لستونو خخه جامه را او ګوستله او خوشبوې یې راباندي ووهله زه د دنیا خخه لارم خود ډير افسوس پدې

دی چې زه دې سفرته توبه نلرم . زه څلورو ګسانو په تخته واخستلم او نورکسان زما په جنازه پسې روان شول زه یې

دجومات محراب ته يورم او دوي راخخه سтанه شول په ما پسي و درېدل ، دجنازي مونځ يې اداکراوزما سره يې خدای په
اماني وکره .

خلکو په ماباندي درکوع اوسجدې خخه پرته مونځ وکربنایي ددي په واسطه الله جل جلاله په مارحم وکړي . زه يې په
قراره په قبرکې کیښودم اوله دوي خخه یوکس قبرته رابنکته شوترخو ماپه لحد کې وردنه کري .

زما دمغ خخه يې کفن پورته ، کېترخود وروستي حل لپاره زما سره وګوري ، دستړګو خخه يې بنکته اوښکې تويې شوې
اوزه يې په اوښکوکي ډوب کرم . زما ددرناوي لپاره پاخیده اوزماله پاسه يې خښتې برابري کړي اوله قبرخخه ووت اووې
ويل: خاورې پري واچوئ او د الله جل جلاله خخه چې ديرمهربان او د احسان خبتن دی بنښه وغواړي . دقېږيه تياره کې
يې پرته له ګرانې مور ، مهربان پلاړ او هغه ورور چې زما سره مينه وکړي یوازي پري ښودم . هغه خه چې ماپه سترکو ولیدل
ډېږي ووبرولم خکه چې د هغه سره مخامنځ کيدل ډېرويرونکي وو . نکيراومنکرو خکه خواب به ورکوم زه دهفوی خخه
ډېرويرېدم خکه چې دهفوی شکل او منظردېروېرونکي وو . زه يې په قبرکې کیښودلم او پښتنې ديرې سختې وي ، اى الله
جل جلاله پرته له تاخخه بل مرسته کوونکي او ژغورونکي نلرم . نوې ما احسان وکړه او ماښنه ، زما دهیلي خای ته يې ،
خکه چې زه دخپلي کناه سره بند او ګراويم . زما خپلوان د مقبرې خخه لارل ، زما مال يې وویشه ؟ او کناه پرمانوره هم درنه
شوه بشجې مې بل مېره وکړ او هغه ته يې زما دمال او شتووالک ورکړ . بشجې مې زما زوي يې د هغه نوي مېره خدمتکارکړ او زما
شته هفوی ته وریا په لاس ورغلل . باید دنیا او دهې زینت اوښکلا تاونه غولوي خکه چې دې دنیا دوطن او وطن والو په
هکله خه ونکړل . هغه چاته وګوره چې په دنیا پسي يې منډې و هلې ایا پرته له خوشبویي او کفن خخه يې نور خه یورل !!!؟

په دنیا کې قناعت خپل عادت او خصلت وکرخوو او په هغه خوبن او سه که خه هم دجسم او بدن له راحت او هوساینې

پرته بل خه نه وي . اى دخیراونیکی کوونکیه ! ته به دخپل عمل حاصل حتماً اخلي.

اوای دشر کوونکیه ! دشر خخه خان وساته او جزابه بې وینې . اى نفسه ! دگناه خخه خان وساته ، دخیراونیکی کاروکړه ،

ای الله جل جلاله په مارحم وکړه . اى نفسه ! پرتا فسوس توبه وکړه ، دخیراونیکی کاروکړه خکه چې له مرک خخه

وروسته به دهغې بدل په لاس درئي .

په پای کې دزمونږ په غوره کړل شوي اوپاک پیغمبر درود وي ، ترهغه چې په شام اویمن کې لمرا خیزې .

سههاراو مابسام الله جل جلاله ته ثنا اوستاينه ده ، دخیر عافيت نیکی او احسان لپاره .

د حیني و بائی مرضونو وضاحت :

طاعون (وبا، کولرا):

یوه خطر ناكه ساري ناروغر ده مکروب يې په 1894 م کبني يرسني *yersin* کشف کړي دي دا ناروغر په دوو ډولو

خرګندېږي: د سنجکي (دمل) په ډول او بله يې په ریوی (ذات الريه) ډول . عوارض يې ترپنځو ورڅو وروسته خرګندېږي

او هغه دادی چې ناروغ د سر په درد ، لېزی ، سختی تبی ، سرګرخیدو د لنفاوی غدو په التهاب د پښتورګو توری (

طحال) او د اینې په پاړسوب اخته کېږي اپلتی واي په ورانه يا تخرګ يا غاړه کبني يې د چارمغزې په اندازه دردناکه پړسوب

پیدا او تربوي او نی (هفتی) وروسته نم کوي . (1)

(دوهم) :- سل (نری رنځ) د سېرو ناروغر ، توبرکلوز ، توبرکیولوسس ، تې بې T.B یوه ناروغر ده) چې: میکروب يې په

1882 م کال د یوه المانی پروفیسور په واسطه چې کنج نومیده کشف شود بسیل په واسطه منځ ته رائي او د عضویت په

مختلفو برخو باندی اخته کېږي دا ناروځي عموماً په ناتوانو او کمزورو خلکو کښي را پیدا کېږي او د تولنيزو ناسمو
شرابطو سره ټینګ ارتباط او اړیکی لري د نفوسو د زیاتوالی او په تیره بیا فقر او د ملد ورانکو څخه نه استفاده د ناروځي
په تقویه کښي پوره مرسته کوي.

سل مختلف ډولونه لري چې مهم يې دادی:

۱:- د سېری سل:

د کوخ د بسیل په وسیله پیدا کېږي دغه بسیل د تنفس له لاری سېرو ته داخلېږي او هغه په مختلفو درجو سره
مسابوی. د ناروځي عمومي نښي: تبه او توخى، ډنگروالی، بې اشتهایي او نور دی. ناروغ تل کسالت لري او جسمی فعالیت يې
د منځه ئې د تداوى او علاج د پاره يې روحي او جسمی استراحت او په انټي بیوتیکوستربیتومایسین (د ورځي یوګرام) یا دی
هیدرو بتومایسین، ایزونیازید باس P.A.S توصیه کېږي.

۲:- د کولمو توبرکلوز:

کله کله د ناروځي عامل د هفو خلکو په وجود کښي چې د سېری توبرکلوز لري د خپلوبلغه مودتیرولو په اثر معدی ته ئې او
دهغه خایه بیا په کولمو کښي خای نیسي او کله بیا پداسی حال کښي چې د ناروغ سېری روغ وي مرض په کولمو کښي
پیدا کېږي. دا وروستي دول یې زیاتره د هفو غواوو د شیدو د خورو څخه را پیدا کېږي چې مسلولي وي. ددى مرض
تشخيص د سېری د توبرکلوز د لرلود سابق یا د بطن دردونو د پیدا کیدو او خینې په حررقې حفره کې د پاپسوب د پیدا
کیدوله مخه کېږي او کله بیاناروځ په یوه دوامداره اسېمال اخته وي چې دا نښي د کولمو سل تاییدوی دا اسېمال په واقعاتو

کېنى د سل مخصوصه دارویي ماده د عرضى تداوى سره استعمالىي او د نس دپارسوب په صورت کي که دارویي تداوى

اثرونه کېرى نود جراحى خخه کار اخستل کېرى.

۳- د خصيتيينوتوبركلوز:

عموماپه تالي صورت سره منع ته راخى اودپونستورگوبىودي)ابولى لارودتوبركلوزي آفت خخه وروسته پىشىرىي، دغه

آفت په نادردۇل دسېرىي دتوبركلوز خخه وروسته راپيدا كېرى، تداوي يى دارواوجراحى عمل ده.

دلسل نور دۈلونە :

دسېرىي جاوري سل، دەبىوكو او مفصلونو توبركلوز، دىنكانه دمفصل توبركلوز، دحرقفي دمفصل توبركلوز، دعجىزى

حرقفي مفصل توبركلوز، عضدىي ترقويي مفصل توبركلوز، دفقارىي ستې توبركلوز، دلنافاوي غداتو توبركلوز دېپنتورگو

توبركلوز، دسحاياياوو توبركلوز اواداسى نور.⁴⁴

الله أجعل خير أعمالنا خواتيمها، وخير أعمارنا أواخرها، وخير أيامنا يوم نلاقاك فيه، اللهم وفقنا جميعا لفعل الخيرات

واجتناب المنكرات . وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه.

1- دريم توك ۲۶۷۲ د ۲۶۷۳ چخه تر پوري مخونه ، فرهنگ عميد ۱۲۱۹ مخ (۱) د پىنتو ، پىنتو تىرىجى قاموس 4 توك 2074 مخ د ژبارونكى له پلوه.

پایله: (خاتمه)

ددی لیکنی په پایله کی ویلی شو چی: دانسان تول ژوند دسرنه ترپایه پوری تول دعمل اودکار شبی ورئی دی ترخوانسان وکولای شی چی دبئی پایلی غوبستونکی شی اوکه وغواړی دابه دامکان خخه لری نه وی چی بنه پایله دانسان په نیک بختی باندی دلالت کوي، اوسلامی شریعت دبئی پایلی لپاره هم نبئی اونېسانی پرینې دی اوهم ددی کارموانع یې بیان کړی دی چی پدی رساله کی دبئه پایلی نبئی هم بیان شوی اوموانع یې هم اودهر مانع لپاره یو علاج شته چی ددی موائعو علاج هم بیان شوی دی، ددی ترڅنګ بدہ پایله هم شته چی خانته نبئی اوعواړل لری چی هفوته هم اشاره شوی ده ترڅو ددغو عواملو خخه خانونه وژغورو او ددی په بدل کی نبئی پایلی ته خان ورسوو، که په لنډه توګه ووايو ددی

رسالی ترڅنګ مور په لاندی توګه مهم او ضروري شيان لاس ته راوردی دی :

۱- دانسان دتول عمر کېنی دانسان په پایله کی نغښتی دی، دتول عمر عمل او کارونه دانسان دخاتمی پوری اړه لری که آخره خاتمه دانسان بنه وه نو ددی تول ژوند ددی پوری تېلی ده، که یوچا تول عمر کی بنه کارونه کړي وي خو آخره خاتمه یې بنه نه وي په بدہ خاتمه باندی ددی فیصله کېږي اوکه تول عمر یو انسان بد او ناواره کاورنه ترسره کړي وي خو آخر عمر کی دی بنه شی نو ددی انسان آخره خامه بنه ده.

۲- الله جل جلاله هرشي لپاره یو علاج ايندي دی ترخو هرانسان وکولاي شی چي دخپل مرض درمل او علاج و مومي نو

دانسان دبني پايلی لپاره په لارکي خنڊونه شته چي دا هم یولوي مرض دی خوددي لپاره هم علاج شته چي انسان دغه

خنڊونه لري کړي او خپله آخره خاتمه بنه کړي.

۴- خني داسي مرضونه او آفتونه دی چي انسان ته په ظاهره کي بد بشکاري او نه یي خوبنوي خوبه حقیقت کي هغه تول

دانسان دآخرت بنه والي لپاره مقرر شوي دی لکه هغه مرضونه چي پدی رساله کي ترينه بحث او خيرنه وشوه.

۵- پايله دانسان مهم او حساس پراو دی چي ددي پراو خخه تيريدل لویه مبارزه غواړي دشیطان په مقابل کي ددي وچي نه

شیطان انسان ته هيلی او اميدونه اچوی چي داد مهمولاملونو خخه کنبل کېږي .

۶- په دی خيرنه کي دقبراومرو سره سروکار لرل ياد شول چي هميشه دانسان په ذهن کي مرگ ياد وي ترخو وکولاي شی

چي دشیطان په مقابل و درېږي او دهفي له وسوسو سره دهلاكت په کنده کي ونه غور خيرې .

اَخْلِيَّكُونَه

قرآن كريم

- 1- ابن رجب عبد الرحمن بن شهاب الدين زين الدين، أبوالفرج، جامع العلوم والحكم .في شرح خمسين حديثا من جوامع الكلم ، طبع دار ابن كثير 1427 هـ .
- 2- ابن قيم الجوزية محمد بن أبي بكر بن أيوب ابن قيم الجوزية أبوعبد الله / الجواب الكافي لمن سأله عن الدواء الشاف / طبع مجمع الفقه الإسلامي بجدة عام ١٤٢٩.
- 3- ابن كثير، إسماعيل بن عمر، تفسير القرآن العظيم (تفسير ابن كثير) (ط. العلمية. المحقق: محمد حسين شمس الدين ، منشورات محمد على بيضون بيروت لبنان طبع (١) عام ١٤١٩ هـ ق .
- 4- البانى، احكام الجنائز، وبدعها، طبع المكتب الاسلامى عام ١٣٨٥ ق بيروت لبنان.
- 5- الشائع، خالد بن عبد الرحمن ، علامات وأسباب حسن الخاتمة وسوء الخاتمة. بدون تاريخ.
- 6- العنزي، عبد ، أسباب حسن الخاتمة العقد الثمين لعبد العنزي دانترنيت نه په استفادی سره .
- 7- امام احمد بن محمد بن حنبل ، كتاب زهد ، طبع دارالكتب العلميه بيروت لبنان. بدون تاريخ.
- 8- إمام مالك ، أنس بن مالك ، مؤطرا امام مالك رح تصحيح او ترقيم محمد فؤاد عبدالباقي داراحياء الكتب العربيه قاهره مصر. بدون تاريخ.
- 9- بخاري، محمد بن اسماعيل، صحيح بخاري ، المكتبه السلفيه القاهره مصر دريم چاپ.
- 10- پښتو تشریحی قاموس دافغانستان دعلومواکادمی دولتی مطبعه ۱۳۶۵ میریزکال ډچاپ نظارت کوونکی سرڅېروونکی حبیب الله اپریدی.
- 11- ترمذی، محمد بن عیسی، سنن ترمذی شرح وتحقيق احمد محمد شاکر وآخرون دارالكتب العلميه بيروت لبنان الطبعه الاولی ١٤٠٨ عام.
- 12- خطابي معالم السنن المطبوع مع سنن أبي داؤد ، اعداد وتعليق عزت عبیدالدعاس وعادل السيد طبع دارالحدیث بيروت لبنان عام ١٣٩٤ هـ ق .

- 13- دارمنگ پښتو ترجمه دقرآن کريم / اداره اشاعت اسلامیه لاھور پاکستان . بدون تاريخ.
- 14- دیوبندی، أبوالحسن، تفسیر کابلی چې بیا د افغانستان علماء کرامو په پښتو او دری ژیوژیاره.
- 15- سجستانی، سلیمان بن اشعث بن إسحاق أبو داود الأزدي السجستانی / سنن ابی داود ، طبع في دارالحدیث حمص 1394 بتحقيق "عزت عبید الدعاas" و معه "معالم السنن للخطابي".
- 16- شاه فیصل ، فہم القرآن، شاہ فیصل کتابخانہ محلہ جنگ پیپسور پاکستان بی لہ تاریخه.
- 17- شیبانی، امام احمد، مسندا مام احمد بن محمد، تصویر المکتب الاسلامی بیروت لبنان .
- 18- طبرانی، سلیمان بن احمد ، المعجم الاوسط ، دارلحرمین قاهره مصر عام 1415 هـ
- 19- طبرانی، سلیمان بن احمد المعجم الكبير، تحقيق حمدی عبدالمجيد السلفی العراق .طبع مکتبه ابن تیمیه،
- 20- طیالسی، ابی داود ، سلیمان بن داود ، دارهجر مصر چاپ اول 1419 هـ .
- 21- عبدالله ابن مبارک ، زهد ، طبع دارالکتب العلمیه بیروت لبنان 1425 هـ .
- 22- عسقلانی، ابن حجر، الاتحاف الجلی بتقریب اطراف المسندالحنبلی، تہذیب، خلیل مامون شیحا دارالعرفه بیروت لبنان الطبعه الاولی ۱۴۳۱ قمری .
- 23- عسقلانی، حافظ ابن حجر، فتحالباری شرح صحیح البخاری تحقیق محب الدین الخطیب ، المکتبه السلفیه القاهره مصر رقم الطبع 3.
- 24- عظیم آبادی محمد شمس الحق عون المعبود شرح سنن ابی داود .طبع دارالفکر عام 1415 هـ .
- 25- عمید، حسن، فرهنگ عمید انتشارات امیرکبیرتهران چاپ هشتم ، 1371 هـ
- 26- غزالی، ابوحامد محمد بن محمد، احیاء علوم الدین، طبع مرکز الاحرام للترجمه والنشر قاهره مصر طبع اول 1408 هـ .
- 27- قزوینی، ابی عبد الله محمد بن یزید، سنن ابن ماجه تحقیق و ترقیم محمد فؤاد عبدالباقي طبع دارالریان للتراث قاهره مصر.
- 28- قشیری، مسلم بن حجاج، صحیح مسلم ، دارالکتب العلمیه بیروت لبنان.
- 29- مبارکپوری، محمد بن عبد الرحمن، تحفه الاحوذی، شرح سنن الترمذی المکتبة السلفیة بالمدینة المنورہ.

- 30- منذري، عبد العظيم الترغيب والترهيب من الحديث الشريف، الطبعة الثالثة عام ١٩٦٨ للميلاد دارالايمان دمشق - بيروت .
- 31-نسانى، أحمد بن شعيب ، سنن النسانى بشرح الحافظ جلال الدين السيوطى وحاشية الامام السندى ، مكتب المطبوعات الاسلامية حلب سوريا .
- 32- نيسابورى،أبوعبد الله محمد بن عبد الله الحاكم المستدرک على الصحيحين طبع دارالكتب العلميه..1422.
- 33- هيثنى، ابن هيثنى ، مواردالظلمان في زوائد ابن حبان تحقيق محمدعبدالرازاق حمزه دارالكتب العلميه بيروت لبنان .
- 34- هيثنى، حافظ على بن أبي بكربن سليمان الهيثنى نورالدين تحقيق محمد عبدالقادرأحمد عطاء مجمع الزوائد ومنبع الفوائد ، الناشر: دارالكتب العلمية ، سنة النشر: ١٤٢٢ هـ ق .

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library